

Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ, Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, Ο ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ & Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ Ο ΜΟΝΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΩΝ ΓΙΑ ΖΩΗ, ΓΗ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Κάθε χρόνο, η καθιερωμένη κρατική φιέστα των εγκαίνιων της ΔΕΘ, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την πραγματικότητα της κοινωνικής βάσης που βυθίζεται σε ένα ατέρμονο αδιέξοδο. Το χρεοκοπημένο πολιτικά, ιδεολογικά, αξιακά και οικονομικά καθεστώς, μην έχοντας πλέον να υποσχεθεί τίποτα άλλο πέρα από πολέμους, αποκλεισμούς και εξαθλίωση, θωρακίζεται απέναντι στην προοπτική της δυναμικής έκφρασης της γενικευμένης κοινωνικής δυσaráσκειας και επιχειρεί με σφοδρότητα να επιβάλει στην κοινωνική πλειοψηφία τις εξαγγελίες τους περί «τέλους της ιστορίας», πασχίζοντας να πείσει με κάθε τρόπο πως δεν υπάρχει καμία άλλη εναλλακτική για τις κοινωνίες πέρα από αυτήν όπου, η μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία θα βρίσκεται αντιμέτωπη με την ανέχεια και τη φτώχεια, τις αρρώστιες, τους πολέμους και τη λεηλασία της φύσης.

Η γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού που συντελείται εδώ και σχεδόν 2 χρόνια αποτελεί την πιο αιματοβαμμένη σελίδα βαρβαρότητας του κράτους του Ισραήλ, με περισσότερους από 58.000 νεκρούς Παλαιστίνιους και με την επιβολή συνθηκών λιμοκτονίας στη Λωρίδα της Γάζας. Σήμερα το Ισραήλ οξύνει ακόμα περισσότερο την επίθεσή του με βομβαρδισμούς τόσο στο Λίβανο και την Υεμένη όσο και στη Γάζα, εξαγγέλλοντας παράλληλα την προετοιμασία του σχεδίου "Τελική Λύση" για τον διωγμό των Παλαιστινίων και την καθολική αρπαγή της γης τους. Μέσα στα προηγούμενα 77 χρόνια κατοχής το ισραηλινό κράτος κατάφερε να χτίσει το σύγχρονο Απαρτσάιντ, τον συστηματικό δηλαδή αποκλεισμό των Παλαιστινίων σε όλη την ιστορική Παλαιστίνη. Κατάφερε μέσω της κανονικοποίησης του τρόπου

να εφαρμόσει γενικευμένα συνθήκες ελέγχου, στρατιωτικοποίησης και καταπίεσης, αποτελώντας πραγματικό πρότυπο ενός σύγχρονου ολοκληρωτικού καθεστώτος. Σε αυτό το πλαίσιο, το ελληνικό κράτος – προσεδεμένο πλήρως στο δυτικό άρμα κυριαρχίας – παρέχει την απόλυτη στήριξή του στο Ισραήλ και κατ' επέκταση στην εν εξελίξει γενοκτονία των Παλαιστινίων. Αυτό άλλωστε μαρτυρά με θρασύτητα αλλά και με σαφήνεια η συνεχής προπαγάνδισή της στρατηγικής συμμαχίας του ελληνικού κράτους και της άρχουσας τάξης με τους σφαγείς του παλαιστινιακού λαού.

Μετρώντας πλέον, περισσότερα από 3 χρόνια από την έναρξη της ρωσικής εισβολής στην Ουκρανία, ο μεγάλος χαμένος δεν είναι άλλος από τον λαό της Ουκρανίας που συνεχίζει και θα εξακολουθεί να βιώνει τις επιπτώσεις του πολέμου. Εκατοντάδες χιλιάδες νεκροί, εκατομμύρια πρόσφυγες, ολόκληρες πόλεις ισοπεδωμένες, και μια οικονομική κρίση που πλήττει σε παγκόσμιο επίπεδο τις εργατικές τάξεις. Η ανοδική πορεία του στρατιωτικού κόστους και η ενίσχυση των εξοπλιστικών προγραμμάτων σε παγκόσμιο επίπεδο γίνονται εις βάρος των πληθειακών στρωμάτων της κοινωνίας ενώ ταυτόχρονα η πολεμική μηχανή "ξανά-ζεσταίνεται" έχοντας ως καύσιμο τις ζωές των καταπιεσμένων.

Στον ελλαδικό χώρο η σαρωτική επίθεση των πολιτικών και οικονομικών αφεντικών κλιμακώνεται με αιχμή τη συνέχιση των αντικοινωνικών κρατικών καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων που απαξιώνουν τις βασικές κοινωνικές ανάγκες όπως την υγεία, την παιδεία, τη στέγαση, τη σίτιση και τη μετακίνηση και εντείνουν συνεχώς τους κοινωνικούς και ταξικούς αποκλεισμούς.

συνέχεια στη σελίδα 6

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ δύο μέρες για τον Οργανωμένο Αναρχισμό & τους κοινωνικούς αγώνες

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 4-5 Οκτωβρίου | Πάρκο Ξαρχάκου (έναντι ΧΑΝΘ)

«ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ, ΦΙΛΕ
ΣΑΝΤΣΟ,
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΡΕΛΑ ΟΥΤΕ ΟΥΤΟΠΙΑ
ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ»

Μιγκέλ Ντε Θερβάντες | Δον Κιχώτης

Ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός προετοιμάζει την τελική του επέλαση: ολόκληρος ο κόσμος βιώνει την τυραννία του καπιταλιστικού κέρδους και της κρατικής καταπίεσης. Οι φτωχοί στενάζουν κάτω από ένα παράλογο σύστημα όπου ενώ οι διαθέσιμοι πόροι αυξάνονται οι πλούσιοι ολοένα και καρπώνονται μεγαλύτερα οφέλη σε βάρος των «πλεοναζόντων πληθυσμών». Στον δυτικό κόσμο οι εργαζόμενοι συνεχίζουν να χάνουν διαρκώς εισοδήματα

και δικαιώματα, ενώ οι ηγεσίες τους πλέον απροκάλυπτα μπαίνουν σε περίοδο πολεμικής προετοιμασίας. Η ακραία νεοφιλελεύθερη στρατηγική επίθεσης του κεφαλαίου στους εργαζόμενους και τα χαμηλά κοινωνικά στρώματα, υπηρετείται πλέον θαυμάσια από μια σειρά πολιτικών μειγμάτων εξουσίας που εναλλάσσονται απρόσκοπτα. Ως εναλλακτική επιλογή στους παραδοσιακούς κομματικούς φορείς εξουσίας παρουσιάζονται πλέον μια σειρά από φασιστικά μορφώματα που κινούνται σε ολόκληρο το φάσμα της μισαλλόδοξης, ρατσιστικής, μισογύνικης, αντιμεταναστευτικής ακροδεξιάς.

συνέχεια στη σελίδα 6

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ, ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

12 χρόνια από τη δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα

Στις 18 Σεπτέμβρη 2013 παρακρατικό τάγμα εφόδου της Χ.Α. πραγματοποιεί δολοφονική επίθεση στο Κερατσίνι από την οποία πέφτει νεκρός ο αντιφασίστας Παύλος Φύσσας, μαχαιρωμένος στην καρδιά από τον χρυσαυγίτη Γ. Ρουπακιά. Η δολοφονία του Παύλου Φύσσα αποτέλεσε ένα ακόμη αιματοβαμμένο επεισόδιο σε μία λίστα από δολοφονικές ενέργειες, της παρακρατικής συμμορίας της Χ.Α. σε βάρος αναρχικών και αριστερών αγωνιστών, συνδικαλιστών, προσφύγων, μεταναστών και κατειλημμένων και αυτοδιαχειριζόμενων χώρων αγώνα. Μπροστά στην προοπτική έκφρασης της συσσωρευμένης κοινωνικής οργής που ακολούθησε τη δολοφονία του Π. Φύσσα, το κράτος παραπέμπει σε δίκη τη Χ.Α. ως εγκληματική οργάνωση, επιδιώκοντας να εμφανιστεί ως ο μοναδικός φορέας δικαιοσύνης και εγγυητής της κοινωνικής ομαλότητας. Μέσα από τη δίκη-φιάσκο ο θεσμικός "αντιφασισμός" επιχειρεί να απονομηματοδοτήσει τον αντιφασιστικό αγώνα, να εδραιώσει τη θεωρία των δύο άκρων και να ξεπλύνει τόσο τη δράση των νεοναζιστικών συμμοριών όσο και του ίδιου του κράτους, βασικού ενοχρηστωτή των φασιστικών-παρακρατικών επιθέσεων. Τον Οκτώβρη του 2020, η Χ.Α. καταδικάζεται ως εγκληματική οργάνωση, τα περισσότερα ηγετικά στελέχη καταδικάζονται για διεύθυνση και μόλις 11 μέλη των ταγμάτων εφόδου για ένταξη και οδηγούνται πρόσκαιρα στη φυλακή παίρνοντας το ελάχιστο των ποινών. Στις 15 Ιουνίου 2022 ξεκίνησε το εφετείο της δίκης της Χ.Α. το οποίο αναμένεται να ολοκληρωθεί – με κάποιους φασίστες όμως να έχουν βγει ήδη από τη φυλακή εξαιτίας των χαμηλών ποινών.

Η φιέστα ωστόσο ξεπλύματος του κράτους και στοχοποίησης του αντιφασιστικού οργανωμένου αγώνα δεν αλλάζει την πραγματικότητα. Κράτος και κεφάλαιο γνωρίζουν ποιοι πραγματικά έχωσαν τους φασίστες, τα πιστά ανδρείκελά τους, στις τρύπες τους. Από τα οδοφράγματα διεθνιστικής αλληλεγγύης και τις αντιφασιστικές κινητοποιήσεις όλων των προηγούμενων χρόνων, μέχρι τους εργασιακούς χώρους, τα σχολεία, τα πανεπιστήμια και τις γειτονιές, απέναντι στο φασισμό στέκονται οι συλλογικές κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις, που πεισματικά συνεχίζουν να παλεύουν ενάντια στο ρατσισμό, τη μισαλλοδοξία, την καταστολή και την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και βάζουν αναχώματα στις ορέξεις της εξουσίας, του κράτους και του καπιταλισμού. Έτσι, στις σημερινές συνθήκες συστημικής κρίσης και στο πλαίσιο του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, το κυρίαρχο σύστημα

εκμετάλλευσης, καλεί ξανά την κατεχόμενη αντεπαναστατική του εφεδρεία (φασιστικές συμμορίες, νεο-ναζιστικά μορφώματα, ακροδεξιά κόμματα κτλ) να λειτουργήσει ως τροχοπέδη απέναντι σε όσους και όσες αντιστέκονται ακόμα, να αναχαιτίσει τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες και να τρομοκρατήσει όσους και όσες εξακολουθούν να συμμετέχουν σε αυτούς.

Γι αυτό και ο φασισμός δεν εξαφανίστηκε δια παντός με την πρωτόδικη καταδίκη της Χ.Α. Φωλιάζει στις ρωγμές που προκαλεί το κυρίαρχο σύστημα εκμετάλλευσης στο κοινωνικό σύνολο μέσα από τη διάχυση του μίσους σε κάθε του μορφή, ώστε την κατάλληλη στιγμή, όταν θα τον χρειαστούν κράτος και κεφάλαιο, να εμφανιστεί και να λειτουργήσει παραπληρωματικά αυτών. Από τις επιθέσεις φασιστικών συμμοριών σε αντιφασίστες και δομές αγώνα και τα πογκρόμ σε μετανάστες· από τις κρατικές δολοφονίες μέσα σε αστυνομικά τμήματα όσων το κράτος θεωρεί περισσευούμενους πληθυσμούς· από την ευρύτερη αντιμεταναστευτική πολιτική που προωθείται σε ολόκληρη της Δύση μέσα από την άρνηση παροχής ασύλου, τις απαγωγές και τις απελάσεις προσφύγων και μεταναστών μέχρι τις φυλακίσεις τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και τη δολοφονία τους κατά χιλιάδες στα αιματοβαμμένα νερά της Μεσογείου· από τη συγκάλυψη βιασμών και κυκλωμάτων trafficking· από την ποινικοποίηση του αντιφασιστικού και αντικρατικού αγώνα, την καταστολή των διαδηλώσεων και των απεργιών, τις εκκενώσεις καταλήψεων, τις

διώξεις αγωνιστών, μέχρι και την εξόφθαλμη, από μεριάς δυτικών κρατών, υποστήριξη τους στο Ισραήλ, την απόλυτη μηχανή θανάτου και το πρότυπο του σύγχρονου επεκτατισμού και στρατιωτικοποίησης, επιδιώκοντας να σωπάσουν τις αλληλέγγυες φωνές που καταδεικνύουν την γενοκτονία που λαμβάνει χώρα αυτή τη στιγμή στην Παλαιστίνη, κράτος, κεφάλαιο και φασίστες βαδίζουν χέρι-χέρι με σκοπό την τρομοκρατία των από τα κάτω και το τσάκισμα κάθε εστίας αντίστασης και αλληλεγγύης.

Απέναντι στα συνεχή κρατικά εγκλήματα σε βάρος των πληβείων και της φύσης, τον πόλεμο και την βαρβαρότητα που επιχειρείται να εδραιωθεί ως η νέα κανονικότητα σε κάθε γωνία του κόσμου, τις διαρκείς κατασταλτικές επιθέσεις εναντίον του αναρχικού αγώνα, των καταλήψεων και των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων μέχρι την επανεμφάνιση των φασιστικών, νεοναζιστικών, δολοφονικών συμμοριών και την κυρίαρχη προπαγάνδα, που προωθεί τον ρατσισμό, τον εθνικισμό και τη μισαλλοδοξία, γεννώντας κανιβαλιστικά εγκλήματα, η μόνη ρεαλιστική προοπτική των από τα κάτω, είναι η οργάνωση και ο αγώνας για την Κοινωνική Επανάσταση. Χωρίς αυταπάτες πως το σύστημα εκμετάλλευσης και καταπίεσης μπορεί να εξωραϊστεί, χωρίς αυταπάτες πως οποιαδήποτε κυβέρνηση ή κρατικός θεσμός μπορεί να αποτελέσει φραγμό στο τέρας του φασισμού, προτάσσουμε την κοινωνική αλληλεγγύη και την αλληλοβοήθεια μεταξύ των καταπιεσμένων. Προτάσσουμε την οργάνωση στη βάση, την ανθρωπιά, την αναρχική ηθική, τις διαχρονικές αξίες της αναρχίας και του ελευθεριακού κομμουνισμού, για έναν κόσμο ισότητας, δικαιοσύνης κι ελευθερίας.

Ο ΠΑΥΛΟΣ ΖΕΙ
ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ - ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ
12 χρόνια από την δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα
από τα παρακρατικά τάγματα εφόδου της Χ.Α στο Κερατσίνι

Ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα του πολέμου,
του φασισμού, της εκμετάλλευσης και της καταστολής

**ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ,
ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ & ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ**
ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΕΣ - ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΕΣ
ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΠΕΜΠΤΗ 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ
Αθήνα: Κερατσίνι, Παύλου Φύσσα 60 | 17:30
Θεσσαλονίκη, Καμάρα | 18:00

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΩΝ

 anpolorg@gmail.com
<http://apo.squatthost.com>

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ
ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ
ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ, ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ,
ΤΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ**

**ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ
ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ**

**Ο ΠΑΥΛΟΣ ΖΕΙ
ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ - ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ**

**Αντιφασιστικές - Αντικρατικές - Αντικα-
τασταλτικές Διαδηλώσεις**
Πέμπτη 18 Σεπτέμβρη
**Αθήνα: Κερατσίνι (Παύλου Φύσσα 60),
17.30 | Θεσσαλονίκη: Καμάρα, 18.00**

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση - Ομοσπον-
δία Συλλογικοτήτων

12 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΦΥΣΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΦΑΣΙΣΤΙΚΑ ΤΑΓΜΑΤΑ ΕΦΟΔΟΥ

Τα ξημερώματα της 18ης Σεπτεμβρίου 2013, παρακρατικό τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής πραγματοποιεί δολοφονική επίθεση στο Κερατσίνι και ο αντιφασίστας Παύλος Φύσσας πέφτει νεκρός από το μαχαίρι του φασίστα Ρουπακιά, λίγους μήνες μετά από τη δολοφονία του μετανάστη εργάτη Σαχζάτ Λουκμάν στα Άνω Πετράλωνα από νεοναζί αλλά και τα δεκάδες πογκρόμ ενάντια σε πρόσφυγες και μετανάστες το διάστημα εκείνο που πραγματοποιούσαν οι κάθε λογής φασιστικές γκρούπες. Όπως τότε, έτσι και σήμερα, σε συνθήκες ακραίας φτωχοποίησης και εξαθλίωσης, κράτος και καπιταλισμός επιχειρούν να ανασύρουν για ακόμη μια φορά τα φασιστικά τους δεκανίκια από τις τρύπες που τους είχαν χάσει οι αντιφασίστες/στρίες και ο ευρύτερος αντιφασιστικός αγώνας των προηγούμενων ετών. Το κυρίαρχο σύστημα εκμετάλλευσης, καλεί ξανά την κατεξοχήν αντεπαναστατική του εφεδρεία, να λειτουργήσει ως τροχοπέδη απέναντι σε όσους και όσες αντιστέκονται για να ανακατίσει τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες και να τρομοκρατήσει όσους και όσες εξακολουθούν να συμμετέχουν σε αυτούς.

Από τις φυλακίσεις σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και τη δολοφονία χιλιάδων προσφύγων και μεταναστών στα αιματοβαμμένα νερά της Μεσογείου, με πιο πρόσφατο περιστατικό το βίαιο θάνατο και διαμελισμό 8 προσφύγων από τις ελληνικές λιμενικές αρχές στα ανοιχτά της Ρόδου στις 21/12 του 24' από τις επιθέσεις φασιστικών συμμοριών όπως η επίθεση σε άτομα που έφεραν αντιφασιστικά διακριτικά σε συναυλιακό χώρο στη Νεάπολη Θεσ/νίκης στις 6/9 της ίδιας χρονιάς, τον βανδαλισμό του στεκιού της Λαϊκής Βιβλιοθήκης το Μάρτιο και τον Σεπτέμβριο του 24', την επίθεση σε δομή φιλοξενίας ασυνόδευτων ανήλικων προσφύγων-ορφανοτροφείο στα Σεπόλια και την επίθεση στον ντελιβερά Μοχάμεντ Ασλάμ στην ίδια περιοχή από την επίθεση σε Αιγύπτιο ψαρά στις 4 Φεβρουαρίου του 25' από τρεις φασίστες στη Νέα Μηχανιώνα Θεσσαλονίκης την ώρα που ετοιμαζόταν να πάει για τη δουλειά του στην ιχθυόσκαλα, την επίθεση στις 6 Φεβρουαρίου σε αντιφασίστα μαθητή από δύο φασίστες την ώρα που γυρνούσε από το φροντιστήριο του στο Ίλιον και τις ρατσιστικές φασιστικές επιθέσεις απέναντι σε μετανάστες εργαζόμενους που κατοικούν στη Μαγούλα στοχοποιώντας τα σπίτια τους τον φετινό Μάιο από τις κρατικές δολοφονίες μέσα σε αστυνομικά τμήματα όσων το κράτος θεωρεί περισσευούμενους πληθυσμούς με πιο πρόσφατα παραδείγματα τη δολοφονία του Μοχάμεντ Καμράν Ασίκ στο Α.Τ. Αγίου Παντελεήμονα και του Νια Μαχλίσ στο Α.Τ. Ομόνοιας από τη συγκάλυψη βιαστών και κυκλωμάτων trafficking από την ποινικοποίηση του αντιφασιστικού και αντικρατικού αγώνα, την καταστολή των διαδηλώσεων και των απεργιών, τις εκκενώσεις καταλήψεων, τις διώξεις αγωνιστών, την καλλιέργεια της μισαλλοδοξίας, του ρατσισμού, του κοινωνικού εκφασισμού και κανι-

βαλισμού, κράτος, κεφάλαιο και φασίστες βαδίζουν χέρι-χέρι με σκοπό την τρομοκράτηση των από τα κάτω και το τσάκισμα κάθε πυρήνα αντίστασης και αλληλεγγύης.

Μέσα σε αυτό το κλίμα, οι φασίστες επιχειρήσαν πέρυσι να εμφανιστούν και στην περιοχή των Πετράλωνων, στοχοποιώντας το αναρχικό-αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια. Το στέκι είχε δεχθεί φασιστική δολοφονική επίθεση το 2008 από τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής και έκτοτε έχει συμμετάσχει ανελλιπώς στις αντιφασιστικές κινητοποιήσεις ενάντια στη Χ.Α. και άλλα μορφώματα, στη γειτονιά, στο κέντρο της πόλης αλλά και μέσα και έξω από τις δικαστικές αίθουσες. Παρά τις θρασυδείλεις απόπειρές τους να μας φοβίσουν (κατέβασμα πανό, καταστροφή πλακάτ στη μνήμη του Σαχζάτ Λουκμάν, βίσιμο φασιστικών συμβόλων στη πρόσοψη του στεκιού), αποφασίσαμε να μη σταθούμε απλοί θεατές, όσο το φασιστικό τέρας επιχειρεί να ξαναβγεί από το λάκκο του. Έτσι, με άμεσα αντανakλαστικά, δημιουργήθηκε η Αντιφασιστική συνέλευση Πετράλωνων και γύρω περιοχών, η οποία συσπείρωσε αγωνιστές και αγωνίστριες που αρνούνται να παραδώσουν την ιστορία στις ορέξεις της εξουσίας.

Οι πρόσφατες επιθέσεις, αποδεικνύουν ότι ο φασισμός παραμονεύει και ότι ο αντιφασιστικός αγώνας παραμένει πάντα επίκαιρος και αναγκαίος. Όπως τότε από τις αντιφασιστικές διαδηλώσεις για τον Π.Φύσσα και τον Σ.Λουκμάν, σε όλες τις δίκες σε πρώτο και δεύτερο βαθμό, τις κινητοποιήσεις απέναντι στα εθνικιστικά συλλαλητήρια και τις φασιστικές φιέστες, στις μάχες στους δρόμους και τις γειτονιές μέχρι τις συγκεντρώσεις και συγκρούσεις έξω από το Εφετείο στη δίκη της Χ.Α. - έτσι και τώρα, να μην αφήσουμε σπιθαμή γης στους φασίστες! Να αντιπεθεύουμε σε κράτος και κεφάλαιο, να υψώσουμε οδοφράγματα αλληλεγγύης και υπεράσπισης των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, να αναπτύξουμε τον αδιαπραγμάτευστο αγώνα για την οικοδόμηση μίας κοινωνίας Ελευθερίας, Ισότητας, Αλληλεγγύης και Αλληλοβοήθειας που θα είναι ΟΛΑ για ΟΛΟΥΣ!

**ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ-ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΗ-ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ,
19.00**

ΠΛ. ΑΓ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ, Κ.ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

**ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΓΕΝΝΟΥΝ
ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ**

**Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ**

¡NO PASARÁN!

Αντιφασιστική Συνέλευση Πετράλωνων
και γύρω περιοχών

Στις 12 Σεπτέμβριο συμμετείχαμε στην αντιφασιστική μοτοπορεία που πραγματοποιήθηκε στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, λίγες μέρες πριν την επέτειο δολοφονίας του Π. Φύσσα από τα τάγματα εφόδου της Χρυσής Αυγής.

Την ίδια μέρα που ο κρατικός και δικαστικός μηχανισμός αποφασίζει την αποφυλάκιση του γραμματέα της εγκληματικής οργάνωσης Ν. Μιχαλολιάκου, οι αναρχικοί /ες εξακολουθούμε να βροντοφωνάσουμε πως ο φασισμός τσακίζεται με έναν μόνο τρόπο: στο δρόμο, από τον κόσμο του αγώνα.

Στις διαδηλώσεις μνήμης και οργής της 18ης Σεπτεμβρίου η χώρα θα πλημμυρίσει από αντιφασίστες/στρίες κάνοντας σαφές πως οι φασίστες ανήκουν στις τρύπες τους και όποτε προσπαθούν να ξεμυτίσουν θα τσακίζονται. Στη Θεσσαλονίκη δεν υπάρχει σπιθαμή γης να τους χωράει, ούτε καν κάτω από τα γραφεία τους.

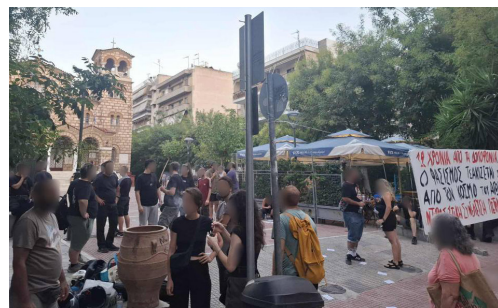
Ο ΠΑΥΛΟΣ ΖΕΙ

ΔΕ ΞΕΧΝΑΜΕ - ΔΕ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ

**ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ, ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΤΟΝ
ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ**

**ΟΥΤΕ ΜΕ ΦΥΛΑΚΕΣ ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΜΕ ΝΟΜΟΥΣ
Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΜΟΝΑΧΑ ΣΤΟΥΣ
ΔΡΟΜΟΥΣ**

Συλλογικότητα για τον Κοινωνικό
Αναρχισμό- Μαύρο & Κόκκινο

Ενημέρωση από το 7^ο Ελευθεριακό Φεστιβάλ Κοινωνικής, Ταξικής & Διεθνιστικής Αλληλεγγύης

Το τριήμερο 4, 5 και 6 Ιούλη 2025 πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα, στο πάρκο της Λαμπηδόνας στον Βύρωνα το 7ο Ελευθεριακό Φεστιβάλ Κοινωνικής, Ταξικής & Διεθνιστικής Αλληλεγγύης της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης – Ομοσπονδίας Συλλογικοτήτων. Στόχος του φεστιβάλ ήταν «η δημιουργία ενός δημόσιου και ανοικτού πολιτικού και πολιτισμικού χώρου συνάντησης, επικοινωνίας και ζύμωσης μεταξύ των κοινωνικών και ταξικών αγώνων που αναπτύσσονται από τα κάτω και της παρέμβασης των αναρχικών και ελευθεριακών προταγμάτων μέσα σε αυτούς».

Κατά τη διάρκεια του φεστιβάλ έλαβαν χώρα πολιτικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις, όπως επίσης υπήρχε μία πληθώρα από έντυπο πολιτικό υλικό, βιβλία κινηματικών εκδόσεων, αφίσες αλλά και έκθεση σκίτσων και έκθεση φωτογραφίας για την μαχόμενη Παλαιστίνη μέσα σε μια διαδρομή δεκαετιών, πριν την κατοχή της παλαιστινιακής γης από το Ισραήλ μέχρι και σήμερα που βρίσκεται ο παλαιστινιακός λαός αντιμέτωπος με τη γενοκτονική φρίκη και συνεχίζει με αξιοπρέπεια να αντιστέκεται.

Η πρώτη εκδήλωση ήταν η **βιβλιοπαρουσίαση “Οι Βαμβακοσυλλέκτες” του Β. Traven** από τις Ελευθεριακές Εκδόσεις Ναυτίλος, με τη συμμετοχή της μεταφράστριάς.

Ακολούθησε η εκδήλωση με τίτλο: **“Από τα Τέμπη ως το Νόβι Σαντ κράτος και κεφάλαιο δολοφονούν. Η παρέμβαση των αναρχικών στους φοιτητικούς – κοινωνικούς αγώνες”**, όπου άνοιξε με την εισηγητική τοποθέτηση της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης. Ακολούθησαν οι τοποθετήσεις της Πρωτοβουλίας Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας, της Αναρχικής Συνέλευσης Φοιτητών/-τριών Quieta Movere από τη Θεσσαλονίκη και των μελών της Αναρχικής Συλλογικότητας “Ταξική Αλληλεγγύη” από τη Σερβία, όπου αναδείχθηκαν οι αγώνες που ξέσπασαν σε Ελλάδα και Σερβία ενάντια στα μαζικά κρατικά εγκλήματα στα Τέμπη και στο Νόβι Σαντ αντίστοιχα, η συμβολή των αναρχικών μέσα σε αυτούς τους αγώνες, τα ελευθεριακά χαρακτηριστικά που επιχειρήθηκε να μοιράσουν τις κινητοποιήσεις αλλά και η σημασία της παρέμβασης των αναρχικών μέσα στους φοιτητικούς και κοινωνικούς αγώνες, από τις φοιτητικές καταλήψεις στη Σερβία, την αυτοοργάνωση των φοιτητών/-τριών και τις καθημερινές κινητοποιήσεις μέχρι τις καταλήψεις στην Ελλάδα, όπως αυτή της πρυτανείας του ΕΚΠΑ το 2023 για 18

μέρες από ελευθεριακούς, αναρχικούς φοιτητές, σπουδαστές και αλληλεγγυούς και τις μαζικές απεργιακές κινητοποιήσεις που έλαβαν χώρα την περίοδο 2023 – 2025.

Η πρώτη μέρα ολοκληρώθηκε με **hip hop live** στο οποίο συμμετείχαν οι: **Κάτω από το γέισο, Πένθιμος, Sile (on decks allow), Σπείρα & ΚΚ**.

Η δεύτερη μέρα ξεκίνησε με την εκδήλωση: **“Κρατικές & καπιταλιστικές αναδιάρθρωσεις και ταξικοί αγώνες ενάντια στην κρατική & εργοδοτική τρομοκρατία”**, στην οποία συμμετείχαν η Ελευθεριακή Πρωτοβουλία Εκπαιδευτικών από την Αθήνα, εργαζόμενη και μέλος του Σωματείου Εργαζομένων στην Teleperformance (ΣΕΤΕΠ), απολυμένος του Documento. Η εκδήλωση άνοιξε με την τοποθέτηση της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης, ενώ στη συνέχεια έγινε εκτενής αναφορά στις αντικοινωνικές και αντεργατικές αναδιարθρώσεις των πολιτικών και οικονομικών αφεντικών, τις επιπτώσεις πάνω στη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία, τη συμμετοχή των

αναρχικών στις ταξικές και κοινωνικές αντιστάσεις που αναπτύσσονται και τις παρεμβάσεις τους σε εργατικούς αγώνες και κινητοποιήσεις, τις συνθήκες που επικρατούν στα εργασιακά κότεργα γενικά αλλά και ειδικά στον τομέα των εκπαιδευτικών με τα πειθαρχικά, τις διώξεις και τις δυνητικές αργίες, στο εργασιακό κότεργο της Teleperformance και του Documento αλλά και τους συλλογικούς αγώνες που δίνουν οι εργαζόμενοι/ες μέσα από συνελεύσεις και σωματεία. Έγιναν ενημερώσεις για το σημείο όπου βρίσκεται η επίθεση κράτους και αφεντικών, όπως επίσης και για το σημείο στο

οποίο βρίσκεται ο αγώνας στα παραπάνω πεδία, για τις δικαστικές προσφυγές των εργαζομένων και την εκδίκασή τους στο άμεσο μέλλον αλλά και για τις μέχρι τώρα νίκες, που έχουν προκύψει μέσα από τον οργανωμένο και συλλογικό αγώνα των εργαζομένων. Τέλος αναφορικά με τις αντεκπαιδευτικές αναδιարθρώσεις ακολούθησαν τοποθετήσεις σχετικά με τις αντιστάσεις που ξέσπασαν μέσα και έξω από τα σχολεία από γονείς, εκπαιδευτικούς και μαθητές ενάντια στα ωνάσεια, τις προσπάθειες ρεφορμιστικών δυνάμεων να τις καταπιέσουν αλλά και τοποθετήσεις φοιτητών για την καταστολή μέσα στις σχολές αναφορικά με τις κινήσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, που καταδικάζουν τη συνεργασία των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων με την πολεμική βιομηχανία του Ισραήλ.

Η δεύτερη μέρα ολοκληρώθηκε με **Live** στο οποίο συμμετείχαν οι: **The smoking hiccup machine, Tiffany, Their methlab, Rollin' dice**.

Η τρίτη και τελευταία μέρα ξεκίνησε με την **εκδήλωση της ομάδας ενάντια στην πατριαρχία: “Trafficking – Υποθέσεις «Αμαρυλλίς», Κολωνού, Ηλιούπολης/ Greek Police Mafia/ Αγωγές SLAPP/ Συγκάλυψη/ Κρατική καταστολή”**, στην οποία συμμετείχαν η Άννη Παπαρρούσου (δικηγόρος) και ο Λουκάς Σταμέλλος (δημοσιογράφος Οππία Tv). Στην αρχή της εκδήλωσης έγινε παρέμβαση από την ομάδα ενάντια στην πατριαρχία με την ανάγνωση μιας τοποθέτησης σχετικά με την Παλαιστίνη και την έμφυλη βία μέσα σε εμπολέμες συνθήκες και ενάντια στην εν εξελίξει γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού από το κράτος του Ισραήλ. Στη συνέχεια αναπτύχθηκαν οι άξονες σχετικά με τις υποθέσεις trafficking «Αμαρυλλίς», Κολωνού, Ηλιούπολης, τη σύνδεσή τους με την υπόθεση της Greek Police Mafia, την θεσμική συγκάλυψή τους αλλά και την καταστολή με διάφορες μορφές με την οποία έρχονται αντιμέτωποι/ες αγωνιστές και αγωνίστριες που βρίσκονται στο δρόμο αντιστεόμενοι/ες, ανεξάρτητοι δημοσιογράφοι που φέρνουν στο φως όσα το σύστημα εξουσίας και οι λακέδες του θέλουν να κρύψουν και να αποσιωπήσουν και μάχιμοι δικηγόροι, που υπερασπίζονται το δίκαιο και παρά τις απειλές στέκονται με αυταπάρνηση στο πλευρό των αγωνιζομένων, στο πλευρό των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων. Η εκδήλωση έκλεισε με την ανάγνωση 3 γραμμάτων, της 12χρονης από τον Κολωνό, του αδερφού και της μητέρας της, ενώ έγινε ενημέρωση για την έναρξη του εφετείου της υπόθεσης στις αρχές του 2026.

Το Φεστιβάλ συνεχίστηκε με τη **θεατρική παράσταση “Σπαράγματα φόνων” του Άρη Τσιούμα** και ολοκληρώθηκε με **παραδοσιακό γλέντι** με τη συμμετοχή των: **Στέφανος Φίλος (βιολί), Νικόλας Φιλιππόσογλου (ούτι), Παναγιώτης Χελιώτης (λαούτο), Γιώργος Αναγνωστόπουλος (κρουστά)**.

Στο σημείο αυτό να ευχαριστήσουμε πολύ τους καλλιτέχνες που συμμετείχαν στις πολιτιστικές εκδηλώσεις του φεστιβάλ, όσους/ες συντρόφους/

ισσες και συναγωνιστές/στριες συμμετείχαν στις πολιτικές εκδηλώσεις και τις βιβλιοπαρουσιάσεις, τους συντρόφους από τη Σερβία, όπως επίσης την εργαζόμενη και μέλος του Σωματείου Εργαζομένων στην Teleperformance (ΣΕΤΕΠ), τον απολυμένο του Documento, την Ελευθεριακή Πρωτοβουλία Εκπαιδευτικών, την Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας, την Αναρχική Συνέλευση Φοιτητών/-τριών Quieta Movere, τον Λουκά Σταμέλλο, την Άννυ Παπαρρούσου, τη 12χρονη και την οικογένειά της, το κοινωνικό πολιτιστικό κέντρο Λαμπηδόνας αλλά και όσους/ες βοήθησαν με τη συμβολή τους στην πραγματοποίηση του Φεστιβάλ. Θεωρούμε ότι η επιτυχής πραγματοποίησή του για ακόμα μια χρονιά μέσα σε μια συνθήκη όξυνσης της επίθεσης κράτους

και κεφαλαίου σε κάθε κοινωνικό πεδίο, στοχοποίησης του αναρχικού κινήματος, των δομών και των αγωνιστών/στριών του μέσω της συνεχιζόμενης και εν εξελίξει αντιεξεγερτικής κατασταλτικής εκστρατείας του κράτους, αποτέλεσε για εμάς ευκαιρία για να συζητήσουμε, να ανταλλάξουμε απόψεις και τις συλλογικές εμπειρίες μας μέσα από τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες που αναπτύσσονται απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα. Τέλος, η πραγματοποίηση και του φετινού φεστιβάλ μας επιβεβαίωσε για ακόμα μια φορά την αναγκαιότητα ύπαρξης και την ουσιαστική σημασία ενός αναρχικού φεστιβάλ, ειδικά σε μια περίοδο όπου αναβαθμίζεται η κεντρική κατασταλτική πολιτική του κράτους, με τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη να βρίσκεται σε εξέλιξη,

τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους να μαίνονται και τις συνθήκες εκμετάλλευσης, καταπίεσης και αποκλεισμών να εντείνονται, ώστε να επιτευχθεί η πιλαύτερη κοινωνικοποίηση και προπαγάνδισή των αναρχικών επαναστατικών προταγμάτων και αξιών της αυτοοργάνωσης, της αλληλεγγύης, της ισότητας, του αγώνα για την κοινωνική επανάσταση!

Το μόνο πραγματικό δίλημμα της εποχής μας είναι: Κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα ή Κοινωνική Επανάσταση

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Καταγγελία για άγριο ξυλοδαρμό και στημένες κατηγορίες από αστυνομικές δυνάμεις

Την Τρίτη 19/08, περίπου στις 00:30 τα μεσάνυχτα, διασχίζοντας με το αυτοκίνητο δύο άτομα τη Διδότου στα Εξάρχεια, δεχθήκαμε σήμα από τις διμοιρίες των ΜΑΤ που βρίσκονταν στη γωνία με τη Χαριλάου Τρικούπη, έξω από τα γραφεία του ΠΑΣΟΚ, για να σταματήσουμε, όπως και κάναμε. Από την πρώτη στιγμή, ζητώντας τα στοιχεία μας, οι δυνάμεις των ΥΑΤ άρχισαν τους τραμπουκισμούς και τις αγριότητες και μας είπαν να βγούμε έξω από το αυτοκίνητο. Αφού δώσαμε τις ταυτότητές μας και κατεβήκαμε, ζητήσαμε να μάθουμε τον λόγο που μας σταμάτησαν ή αν πρόκειται για κάποιον «τυχαίο» έλεγχο. Σε ακόμη πιο επιθετικό ύφος, πολλοί άνδρες των ΜΑΤ που είχαν συγκεντρωθεί στο σημείο άρχισαν να ειρωνεύονται και να απαντούν στις ερωτήσεις μας με φράσεις του τύπου: «κανείς δεν είναι εδώ επικεφαλής» και «τώρα θα μάθεις το γιατί».

Πριν προλάβουμε να καταλάβουμε τον λόγο αυτής της επιθετικής στάσης, είδαμε να έρχονται από το κάτω μέρος της Διδότου δύο ακόμη άνδρες των ΜΑΤ με εμφανές μένος προς το μέρος μας. Μόλις έφτασαν στο σημείο, ο ένας εξ αυτών άρχισε να μας χτυπά με μανία στο πρόσωπο και στο σώμα, με κλωτσιές και γροθιές. Η επίθεση συνεχίστηκε με το ίδιο μένος ακόμη κι όταν ο ένας από εμάς βρέθηκε στο έδαφος από τα χτυπήματα.

Καθ' όλη τη διάρκεια του άγριου ξυλοδαρμού, μας έβριζε και μας απειλούσε, ενώ οι υπόλοιποι είτε απλώς παρακολουθούσαν είτε σιγόναραν συμμετέχοντας λεκτικά στην επίθεση. Όταν ολοκληρώθηκε ο εντελώς αναιτίος και αιφνιδιαστικός ξυλοδαρμός, και ενώ είχε ήδη μαζευτεί κόσμος στο απέναντι πεζοδρόμιο που φώναζε στους ματατζίδες να σταματήσουν, ο αστυνομικός που μας χτύπησε διέταξε να μας περάσουν χειροπέδες και να μας οδηγήσουν στο Α.Τ. Εξαρχείων. Εκεί, μετά από όλους τους ελέγχους, πληροφορηθήκαμε ότι έχουμε συλληφθεί με τις κατηγορίες της εξύβρισης, της απειλής και της απείθειας, αφού ο αστυνομικός που μας επιτέθηκε κατέθεσε ένα κάρο ψέματα για να δικαιολογήσει το περιστατικό, αντιστρέφοντας όλη την πραγματικότητα (μίλησε για προκλητική συμπεριφορά όταν περάσαμε με το όχημα από την πλατεία, ενώ εμείς ακούγαμε απλά δυνατά Πανκ μουσική).

Αν και από την πρώτη στιγμή που μας μετέφεραν στο τμήμα ζητούσαμε να μας δει γιατρός γιατί πονούσαμε, η μεταγωγή μας στο νοσοκομείο έγινε έπειτα από περίπου δύο ώρες, ενώ η μεθοδευμένη στάση της ΕΛ.ΑΣ. συνεχίστηκε καθ' όλη τη διάρκεια της κράτησής μας, αφού μας αρνήθηκαν επανειλημμένα το δικαίωμα ιατροδικαστικής εξέτασης. Την επόμενη μέρα προστέθηκαν οι κατηγορίες της βίας κατά υπαλλήλων από τον εισαγγελέα και η άρνηση δακτυλοσκόπησης αφού εμείς αρνηθήκαμε να δώσουμε δακτυλικά αποτυπώματα για μια τέτοια σκευωρία.

Το δικό μας περιστατικό αστυνομικής βίας είναι απλά ένα ακόμα παράδειγμα στην μακρά λίστα αστυνομικής αυθαιρεσίας και αυταρχισμού.

Βλέπουμε καθημερινά σε κάθε πεδίο στο οποίο ζούμε, σπουδάζουμε, εργαζόμαστε και αγωνιζόμαστε την επιβολή του ολοκληρωτισμού και της αστυνομοκρατίας με κάθε μέσο. Ειδικότερα στην γειτονιά των Εξαρχείων που έχει μετατραπεί σε μια αστυνομοκρατούμενη ζώνη, όπου κάθε λογής ένστολος μπορεί να τραμπουκίζει, να προπηλακίζει ακόμα και να βασανίζει ανθρώπους, τέτοια φαινόμενα αποτελούν πλέον την δυστοπική καθημερινότητα.

Οι ψευδείς καταθέσεις των αστυνομικών, η καθυστέρηση ή ακόμα και η άρνηση των βασικών δικαιωμάτων που έχεις ως κρατούμενος, καθώς και η προσπάθεια συγκάλυψης και παρακώλυσης από όλες τις βαθμίδες της ΕΛΑΣ μαρτυρούν τα ιδιαίτερα επαυξημένα αντανάκλαστικά του συνόλου του κρατικού μηχανισμού όταν πρόκειται για την ενορχήστρωση στημένων σκηνικών βίας, ρεβανσισμού και καταστολής, δημιουργώντας μια συνθήκη απόλυτης τρομοκρατίας. Να βρίσκεσαι δηλαδή χωρίς την παραμικρή αφορμή άγρια χτυπημένος στο κέντρο της πόλης από την αστυνομία και μετά να πρέπει να καταβάλεις τεράστιο αγώνα για να αποδείξεις την αθωότητα σου απέναντι σε ένα στημένο κατηγορητήριο.

B.K., Σ.Γ.

συνέχεια από τη σελίδα 1

Η συνολική αυτή κατεύθυνση εμπορευματοποίησης όλων των κοινωνικών αγαθών αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της στρατηγικής του σάπιου εκμεταλλευτικού συστήματος του κράτους και του κεφαλαίου. Το κρατικό έγκλημα των Τεμπών έρχεται να αναδείξει με τον χειρότερο τρόπο τα καταστροφικά αποτελέσματα των αντικοινωνικών κρατικών πολιτικών πάνω στο σώμα της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας. Ταυτόχρονα κορυφαίο σημείο της επιχείρησης των πολιτικών και οικονομικών αφεντικών για τον ριζικό μετασχηματισμό της κοινωνίας είναι η διαρκής όξυνση της κρατικής καταστολής και τρομοκρατίας, όπως καταδεικνύεται από το χτύπημα των κοινωνικών και ταξικών αγώνων που εκδηλώνονται από τα κάτω, την ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης, την επίθεση στο πανεπιστημιακό άσυλο και τις καταλήψεις, την περιστολή των διαδηλώσεων και τη στοχοποίηση του αναρχικού κινήματος.

Το αγαθό της υγείας σήμερα δέχεται εκ νέου επίθεση, αφού η επιχείρηση ιδιωτικοποίησής του όλο και βαθιάει. Η συστηματική υποβάθμιση, η συρρίκνωση των δημόσιων υπηρεσιών υγείας και η αναβολή προγραμματισμένων χειρουργείων και θεραπειών οδηγούν στη διάλυση του Εθνικού Συστήματος Υγείας προς όφελος της αγοράς. Η εμπορευματοποίηση των υπηρεσιών υγείας ανοίγει την πόρτα στον ιδιωτικό τομέα να μεγαλουργήσει δημιουργώντας μια νέα αγορά προς όφελος των κάθε λογής κερδοσκόπων. Οι ελλείψεις σε ιατρικό προσωπικό, η εφαρμογή ελαστικών σχέσεων εργασίας και το ρήγμα των νοσοκομειακών μονάδων αποτελούν μέρος των εγκληματικών και αντικοινωνικών πολιτικών κράτους και κεφαλαίου, αποστερώντας από την μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία την πρόσβαση στο αγαθό της υγείας.

Αυτή η σαρωτική επίθεση στην κοινωνική βάση, ως αποτέλεσμα των αναδιαρθρώσεων των αποκλεισμών και της καταστολής, κορυφώνεται με τη διαρκή αύξηση των τιμών στα βασικά κοινωνικά αγαθά ενώ η συνθήκη των πλειστηριασμών πρώτων κατοικιών έρχεται να οξύνει περαιτέρω τις ήδη δυσβάσταχτες συνθήκες ζωής και επιβίωσης της κοινωνικής βάσης, οδηγώντας την στο φάσμα της ανέχειας. Στην ίδια κατεύθυνση το κράτος, μέσα σε μια συνθήκη όπου τα σχολεία καταρρέουν και υπολειπονται, όπου

υπάρχουν ακόμη βασικές ανάγκες σε εκπαιδευτικούς -και όχι μόνο-, επιχειρεί τη διάλυση της δημόσιας παιδείας και την περαιτέρω ιδιωτικοποίησή της. Έτσι οι προωθούμενες αναδιαρθρώσεις, όπως τα ωνάσεια σχολεία, οι αξιολογήσεις εκπαιδευτικών και σχολικών μονάδων, το διεθνές απολυτήριο, οι εξετάσεις Pisa και επαγγελματικές ακαδημίες δεν έχουν άλλο στόχο παρά την όξυνση των κοινωνικών και ταξικών αποκλεισμών στην εκπαίδευση, τον έλεγχο και την πειθάρχηση μαθητών και εκπαιδευτικών, την καταστολή

όσων αντιστέκονται και την πλήρη κατάργηση των εργασιακών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών. Παράλληλα η κρατική επίθεση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση συνεχίζεται με τα πειθαρχικά και τις επικείμενες διαγραφές φοιτητών, την αστυνομοκρατία μέσα στις σχολές, τις εκκενώσεις αυτοοργανωμένων χώρων αγώνα στα πανεπιστήμια, την επιχειρούμενη κατάργηση του άρθρου 16, τη συνεργασία των ιδρυμάτων με το ιδιωτικό κεφάλαιο και την πολεμική βιομηχανία και το χτύπημα του ασύλου και του κοινωνικού του χαρακτήρα.

Παράλληλα, τα τελευταία αντεργατικά νομοσχέδια, τα οποία νομιμοποιούν τον

υπάρχοντα εργασιακό μεσαίωνα μετατρέποντάς τον σε «κανονικότητα», βαθιάειν τους όρους εκμετάλλευσης και οδηγούν τους εκμεταλλεζόμενους στην εξαθλίωση. Το κράτος και τα αφεντικά επιχειρούν να ανατρέψουν τα εργατικά κεκτημένα (τα οποία αποτελούν προηγούμενα σημεία συμβιβασμού της ταξικής πάλης μεταξύ των αφεντικών και των εργατών), που κερδήθηκαν μέσα από σκληρούς και αιματηρούς αγώνες του παρελθόντος, όπως το 8ωρο και η απεργία. Σε αυτή την κατεύθυνση κινείται και το νέο αντεργατικό νομοσχέδιο που ως στόχο έχει την αύξηση των ωρών εργασίας ως και 13 ώρες ημερησίως, οι οποίες θα μπορούν ανά εβδομάδα να μεταβάλλονται από τα αφεντικά. Έτσι ο ελεύθερος χρόνος παύει να υφίσταται, ο εργαζόμενος μετατρέπεται σε «ελατήριο» για τις ανάγκες του κεφαλαίου, «διαθέσιμος» κάθε στιγμή για τις ορέξεις των αφεντικών. Οι καθημερινοί τραυματισμοί, οι ακρωτηριασμοί και οι δολοφονίες στα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς, η εντατικοποίηση της εργασίας, οι πενιχροί μισθοί, οι αυξήσεις των ωραρίων, τα ανύπαρκτα μέτρα προστασίας στους χώρους εκμετάλλευσης περιγράφουν τη σκληρή εργασιακή πραγματικότητα.

συνέχεια από τη σελίδα 1

Στις ΗΠΑ ο Τραμπ συμβολοποιεί και αυξάνει το κύμα αυτό της νέας ακροδεξιάς και φασιστικής απειλής, ενώ η Ρωσία του έτερου φασίστα Πούτιν συνεχίζει τον πόλεμο στην Ουκρανία. Στην Παλαιστίνη η κυβέρνηση Νετανιάχου επιλέγει χωρίς δισταγμό να διαπράξει μια γενοκτονία σε ζωντανή σύνδεση, ενώ διαρκώς πυκνώνουν τα σύννεφα του πολέμου· ο αέρας των μεγάλων συμφερόντων τα φέρνει από την καπιταλιστική περιφέρεια ολόένα και πιο κοντά στο κέντρο του Δυτικού κόσμου.

Στην Ελλάδα η ακροκεντρικά κυβέρνηση Μητσοτάκη επιτίθεται ανοιχτά στον κοινωνικό ιστό, διαλύει βίαια οποιαδήποτε έννοια δημόσιου αγαθού δημιουργεί νέα πεδία υπερκέρδους για το μεγάλο κεφάλαιο, αποδιαρθρώνει την παιδεία και την υγεία, ωθώντας στα άκρα την απελπισία των φτωχών και των εργαζόμενων οι οποίοι δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν στο αυξημένο κόστος ζωής. Η κυβέρνηση στηρίζει αναφανδόν τους εγκληματίες πολέμου του Ισραήλ ενώ επιχειρεί να εμπλακεί και στο Ουκρανικό μέτωπο χρησιμοποιώντας τους Ουκρανούς ως προμετωπίδα του NATO απέναντι στους Ρώσους εισβολείς. Ταυτόχρονα με τις βλέψεις, τα σχέδια και τα

συμφέροντα όπως εξυφαίνονται στο εξωτερικό συνεχίζει με αμείωτη ένταση την επίθεση στο εσωτερικό, σε ό,τι μπορεί να θεωρηθεί εχθρός εντός των πυλών. Σειρά ατέρμωνων σκανδάλων με κοινή κατάληξη την διασπίθιση δημόσιου χρήματος από τους προστατευόμενους της κρατικής μαφίας, κλείσιμο της δικογραφίας για το έγκλημα στα Τέμπη, συνέχεια και επίταση της δολοφονικής πολιτικής εναντίον των μεταναστών στα σύνορα, απελευθέρωση της ηγεσίας των πατενταρισμένων φασιστών. Μετά το κατασταλτικό πογκρόμ που εξαπέλυσε το κράτος το προηγούμενο διάστημα ενάντια στις καταλήψεις και τους ελεύθερους χώρους, βλέπουμε να εντείνει την επίθεση σε όλους τους δημόσιους χώρους, στοχεύοντας στην ολοκληρωτική απομόνωση και φίμωση των φωνών της Αντίστασης. Ο έλεγχος που επιβλήθηκε στα πανεπιστήμια με τη διαρκή αστυνόμευση και την απαγόρευση όλων ουσιαστικά των εκδηλώσεων είχε έναν διπλό σκοπό: από τη μια να αποστειρώσει τα campus από τις δυνάμεις αυτές που αντιστέκονται στο ξεπούλημα της δημόσιας παιδείας, ενώ ταυτόχρονα αποστερούσε ένα σημαντικό ανοιχτό δημόσιο και κοινωνικό πεδίο από το ριζοσπαστικό και αναρχικό κίνημα, στο οποίο υπήρχε και

συνεχίζει να υπάρχει μεγάλων θέσεων και των αντιλήψεων

Το **Ελευθεριακό Φεστ** Αναρχισμό & τους Κοινωνικούς πολιτική συνέχεια του **Ελευθεριακού Φεστ** των **Ελευθεριακών** χώρων & σ' οργανώθηκε στην πόλη τα προηγούμενα χρόνια (2023). Ο στόχος του είναι ο δημόσιος χώρο, δημιουργώντας πολιτικές εκδηλώσεις στο κεντρικό και αναρχικό πρόστυχο της καταστολής κατά τη δεκαετή κεντρικής συναυλίας του 30 του Σεπτεμβρίου του 2022, ο η ορατή πιθανότητα της ύπαρξης του πανεπιστημίου έδειξε τη λυσώδη να επιβάλλει το σχέδιο της τακτικής πανεπιστήμια, αποστερωμένα αποκλεισμό του χώρου των και απομάκρυνση από αυτά

Η επόμενη επίθεση αυ

Μέσα σε αυτό το τοπίο βαρβαρότητας, οι εκμεταλλεζόμενοι και οι καταπιεσμένοι συνεχίζουν να πληρώνουν με το αίμα τους τη διατήρηση και αναπαραγωγή του εκμεταλλευτικού και καταπιεστικού συστήματος εξουσίας. Αυτό αποδεικνύει η ραγδαία αύξηση των εργατικών δολοφονιών στα κάτεργα της σύγχρονης δουλείας, οι χιλιάδες νεκροί από την εγκληματική κρατική διαχείριση της πανδημίας, τα θύματα του κρατικού καπιταλιστικού εγκλήματος στα

Τέμπη, η καταστροφή και λεηλασία της φύσης και των τοπικών κοινωνιών, οι δολοφονημένοι Ρομά από τα έντολα καθάρματα της ΕΛΑΣ, οι καθημερινές δολοφονίες μεταναστών και προσφύγων στα σύνορα της Ευρώπης Φρούριο και η συνεχής κλιμάκωση της ρατσιστικής αντιμεταναστευτικής πολιτικής του ελληνικού κράτους όπως το πρόσφατο νομοσχέδιο που εντείνει τον έλεγχο και την επιτήρηση, δυσχεραίνει τη χορήγηση ασύλου και οδηγεί στον εγκλεισμό χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες.

Απέναντι στη βαρβαρότητα του σύγχρονου ολοκληρωτισμού που εκδηλώνεται σε παγκόσμιο επίπεδο, ως αναρχικοί, έχουμε να προτάξουμε το όπλο της κοινωνικής, ταξικής και διεθνιστικής αλληλεγγύης αναγνωρίζοντας πως στις μέρες μας είναι επιτακτικότερη από ποτέ η σύνδεση των αγωνιζόμενων διεθνώς και ο κοινός αγώνας ενάντια στην κοινή επίθεση που δεχόμαστε. Σε κάθε ανοικτό μέτωπο του κοινωνικού και ταξικού αγώνα, όπου εκδηλώνεται η επιθετικότητα του κράτους και του κεφαλαίου, επιχειρώντας την ριζοσπαστικοποίηση των αγώνων μέσα από τη σύνδεσή τους με το καθολικό κοινωνικό όραμα της κοινωνικής και ταξικής χειραφέτησης, προτάσσοντας τη μόνη ρεαλιστική διέξοδο που έχουν οι καταπιεσμένοι, την οργάνωση του αγώνα για την κοινωνική επανάσταση, την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό. Για να χτίσουμε μια χειραφετημένη κοινωνία με βάση την αξιοπρέπεια, τη δικαιοσύνη, την ελευθερία, την αλληλεγγύη, έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση ανθρώπου από άνθρωπο.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

- **ΝΑ ΣΠΑΣΕΙ Ο ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΛΩΡΙΔΑ ΤΗΣ ΓΑΖΑΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ ΤΟΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟ ΛΑΟ ΣΕ ΛΙΜΟΚΤΟΝΙΑ**

- **ΝΑ ΣΑΜΠΟΤΑΡΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ**

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ, ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΩΝ, ΤΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ, ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

**Αντικρατική – αντικαπιταλιστική διαδήλωση ΔΕΘ 2025
Σάββατο 6 Σεπτεμβρίου, Καμάρα, 18.00**

Προσυγκέντρωση στο ελευθεριακό κέντρο No Pasaran στις 17.30

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

διδυστικότητα των αρχών, των μέσων του.

Φεστιβάλ για τον Οργανωμένο Αγώνα αποτελεί την Ελευθεριακού Φεστιβάλ Καλλιτοκλήτων που διοργανούνται χρόνια (2019-2024) ο ίδιος: να υπερασπιστεί τον αγώνα με μαζικές πολιτιστικές και πολιτικές δράσεις στο κέντρο της πόλης υπό ελευθεριακή σημαία. Το χτύπημα της αστυνομικής διαχείρισης της διεξαγωγής της Φεστιβάλ που δεν υπολογίστηκε ούτε η παρουσία νεκρών εντός του παλαιού κέντρου της κυβέρνησης ο οποίο περιλαμβάνει: ιδιωτικά δημόσια πανεπιστήμια, πανεπιστημίων, καταστολή των αντιστάσεων.

Η τη φορά στην κατάληψη

«MundoNuevo» τον Νοέμβριο του ίδιου χρόνου, απέδειξε το οργανωμένο κρατικό κατασταλτικό σχέδιο χτυπήματος των χώρων του Οργανωμένου Αναρχισμού στην πόλη της Θεσσαλονίκης. Το κίνημα τότε απάντησε με μαζικές διαδηλώσεις, την απόπειρα ανακατάληψης της «MundoNuevo» τον Μάρτιο του 2023 κατά τη διάρκεια διαδήλωσης για το κρατικό έγκλημα στα Τέμπη, αλλά και την πραγματοποίηση μιας ακόμα νέας κατάληψης εντός πανεπιστημίων του ελευθεριακού χώρου «Primavera», η οποία επίσης εκκενώθηκε από δυνάμεις των ΜΑΤ. Η ομαλή διεξαγωγή ενός ελευθεριακού φεστιβάλ στο κέντρο της πόλης με τη μαζική προσέλευση εργαζομένων, ανέργων, φοιτητών και μαθητών, όλων των προοδευτικών ανθρώπων που θέλουν με την παρουσία τους να θέσουν ένα όριο στα κρατικά και καπιταλιστικά εγκλήματα αποτελεί ένα πρώτο μεγάλο στοίχημα για το κίνημα, ένα ουσιαστικό βήμα ανασυγκρότησης της παρουσίας του Οργανωμένου Αναρχισμού στο κέντρο της πόλης και των εξελίξεων. Γνωρίζουμε καλά ότι η ΕΛ.ΑΣ και οι πολιτικοί της προϊστάμενοι θα προσπαθήσουν να εκμεταλλευτούν οποιαδήποτε ευκαιρία για να επιτύχουν την υπονόμευση, το σαμποτάζ, την αποτυχία ή

και την απαγόρευση του Φεστιβάλ, όπως έχουν κάνει ήδη σε δεκάδες άλλες ανάλογες περιπτώσεις, τόσο στη Θεσσαλονίκη όσο και στην Αθήνα. Εμείς προσκαλούμε τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που κατανοούν τη σημασία αυτού του βήματος να έρθουν, να συμμετέχουν και να βοηθήσουν η φωνή των αναρχικών να ακουστεί και πάλι καθαρή, σε μια διοργάνωση η πραγματοποίηση της οποίας θα πρέπει να αποτελέσει το σημείο ανάκτησης των δημόσιων χώρων, από τις καταλήψεις και τα κοινωνικά κέντρα, μέχρι τα πανεπιστημιακά campus, τα πάρκα και της πλατείες, εκκινώντας μια διαδικασία όπου η ίδια η παρουσία του κόσμου αποκλείει την αστυνομική επιβολή και καταστολή. Στο χώρο του φεστιβάλ θα διεξαχθούν πολιτικές εκδηλώσεις, θεατρικές παραστάσεις και ζωντανές μουσικές εκδηλώσεις, ενώ θα υπάρχουν πάγκοι με πολιτικό υλικό, βιβλιοπωλείο και έκθεση αφίσας kaidistro. Για όσους επιθυμούν να ενημερωθούν αναλυτικά για τους όρους διεξαγωγής του φεστιβάλ ή αν επιθυμούν να συμμετέχουν με οποιονδήποτε τρόπο σε αυτό θα πραγματοποιηθεί ανοικτή συζήτηση το Σάββατο 20 Σεπτεμβρίου στις 19:00 στο ελευθεριακό κέντρο «NoPasaran» (Αρριανού 1).

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΥΤΑΡΧΙΣΜΟ ΑΝΥΠΟΧΩΡΗΤΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΒΑΣΗΣ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΟΥ ΘΑ ΥΠΗΡΕΤΕΙ ΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΜΑΣ

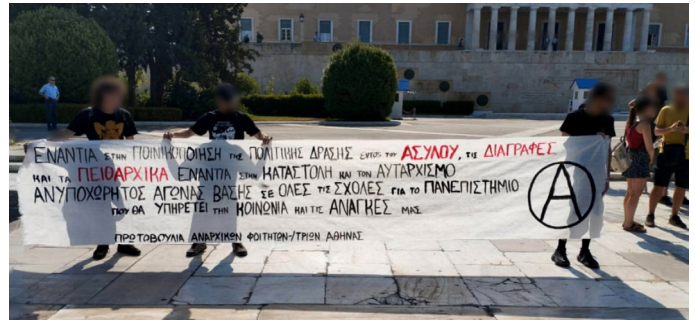
Τα πανεπιστήμια ως χώροι κοινωνικοποίησης και πολιτικής ριζοσπαστικοποίησης δέχονται εδώ και δεκαετίες την επίθεση του Κράτους και του Κεφαλαίου. Αυτοί οι χώροι που έγιναν εστίες αγώνα ενάντια στις αντικοινωνικές αναδιαρθρώσεις και έγιναν τα κέντρα ολόκληρων εξεγέρσεων, ακριβώς λόγω της απειλής που προβάλλουν για την εξουσία, πρέπει να κατασταλούν άνευ όρων στις ορέξεις του κάθε υπουργού, πρύτανη, επιχειρηματία, ο οποίος το μόνο που βλέπει στο πανεπιστήμιο, είναι οι νέες ευκαιρίες για πλουτισμό που υπάρχουν.

Με αυτόν τον ευρύτερο στόχο, η παρούσα κυβέρνηση φέρνει προς ψήφιση εν μέσω καλοκαιριού ένα νέο νομοσχέδιο που εντείνει τα ήδη αυστηρά πλαίσια που έχουν θεσμοθετηθεί ενάντια σε όσους αγωνίζονται στα πανεπιστήμια. Πειθαρχικά πλαίσια, κάμερες, ελεγχόμενες εισοδοί, αναστολή φοίτησης σε περίπτωση σύλληψης και μόνιμη διαγραφή σε περίπτωση καταδίκης, περαιτέρω ποινικοποίηση του μέσου αγώνα της κατάληψης, είναι μόνο μερικά από τα νέα όπλα στη φαρέτρα του κρατικού μηχανισμού για να εξαφανίσει κάθε φωνή αντίστασης.

Με τους πρυτάνεις ορισμένων σχολών να κινούνται επιθετικά προς την ολοκλήρωση των σχεδιασμών αυτών στις σχολές που διοικούν, όπως ο πρύτανης του ΕΜΠ Ι. Χατζηγεωργίου με την τοποθέτηση καμερών εντός της Πολυτεχνει-

ούπολης και του συγκροτήματος Πατισίων και την μόνιμη στρατοπέδευση μπάτσων εντός του ασύλου, μπορούμε να φανταστούμε το ασφυκτικό μέλλον που μας επιφυλάσσουν. Καμία ύπαρξη πολιτικής έκφρασης εντός του ασύλου, καταλήψεις εκκενωμένες, φοιτητικοί σύλλογοι πλήρως απαξιωμένοι, και η οποιαδήποτε δυναμική πράξη αντίστασης να καταστέλλεται άγρια, με εισβολές μπάτσων, πειθαρχικά, διαγραφές.

Με το δυστοπικό αυτό μέλλον για τα πανεπιστήμια να γίνεται πραγματικότητα όλο και περισσότερο κάθε μέρα, στα σχέδια που μας θέλουν υπάκουους στα σχέδια του κάθε υπουργού και επιχειρηματία, πιστεύουμε ακράδαντα πως η λύση είναι η συγκρότηση ενός φοιτητικού κινήματος, το οποίο οριζόντια και μαχητικά θα μπορέσει να αντισταθεί και να προτάξει το όραμά μας για ένα πανεπιστήμιο που δεν θα εξυπηρετεί τους σχεδιασμούς του οποιουδήποτε Ωνάση, αλλά θα προσφέρει στην κοινωνία, ως κέντρο αγώνα που θα στεγάζει, όπως έκανε επί χρόνια, τις αντιστάσεις μας και το όραμα για μια άλλη κοινωνία,

Πανό της Πρωτοβουλίας Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας στη συγκέντρωση, στο Σύνταγμα. Ακολούθησε πορεία μέχρι τα Προπύλαια.

και μέσω της έρευνας η οποία θα στοχεύει στην εκπλήρωση των αναγκών μας και στην ολοκλήρωση του Ανθρώπου.

Όλοι/ες την Πέμπτη 31/7 στις 10:00 στο Σύνταγμα, ενάντια στο νέο καταστατικό νομοσχέδιο

**ΠΟΡΕΙΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ
ΜΑΖΙΚΕΣ - ΕΣΤΙΕΣ ΑΓΩΝΑ ΝΑ ΠΙΝΟΥΝ ΟΙ
ΣΧΟΛΕΣ
ΤΟ ΑΣΥΛΟ ΑΝΗΚΕΙ Σ' ΟΛΗ ΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ**

Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/-τριών
Αθήνας

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟ ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΣΤΕΚΙ ΞΑΝΘΗΣ

Την πέμπτη 31/7 το πρωί μονάδα της τεχνικής υπηρεσίας υπό την προστασία κατασταλτικών δυνάμεων εισβάλλουν στο Αυτόνομο Στέκι Ξάνθης σπάζοντας την πόρτα και άμεσα προχωρούν στο γκρέμισμα της μπροστινής πρόσοψής του.

Η εκκένωση ενός ακόμα κατειλημμένου χώρου εντός του πανεπιστημίου δεν έρχεται ως κεραυνός εν' αιθρία. Αντιθέτως είναι κομμάτι της στρατηγικής του κράτους στην κατασταλτική του εκστρατεία για την συνολική απονομιμοποίηση των φοιτητικών αντιστάσεων. Σκοπός της εκστρατείας αυτής δεν είναι μόνο το ξερίζωμα κάθε κέντρου αγώνα όπως το Αυτόνομο Στέκι Ξάνθης για πάνω από 15 χρόνια αλλά η διαμόρφωση και μέσω αυτού ενός «ανοιχτού» δρόμου για το βάθεμα της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης. Το οπλοστάσιο της καταστολής συνεχώς διευρύνεται και οξύνεται με τις πρόσφατες «αναβαθμίσεις» να αποτελούν τις εξαγγελίες για την δημιουργία «σχεδίων ασφαλείας» μέρος των οποίων περιλαμβάνει την θέσπιση ιδιώνυμων, τα οποία αποβλέπουν μέχρι και την οριστική διαγραφή για όποιον/α αντιστέκεται στην μετατροπή του πανεπιστημίου σε εμποροπανήγυρι και σε κέντρο «έρευνας» για τις ανάγκες της πολεμικής βιομηχανίας. Επιπλέον, η προσπάθεια για κανονικοποίηση των πειθαρχικών συμβουλίων στις σχολές, εγκατά-

σταση ελεγχόμενων εισόδων και καμερών σε συνδυασμό με την μόνιμη παρουσία μπάτσων εντός του campus ολοκληρώνεται το ψηφιδωτό τρομοκρατίας και καταπίεσης που επιδιώκει να δομήσει το πανεπιστήμιο του σύγχρονου ολοκληρωτισμού για τον ακροτηριασμό κάθε αναδυόμενης προσπάθειας αντίστασης σε αυτό.

Αυτή η γενική προσπάθεια εγκληματοποίησης κάθε είδους πολιτικοσυνδικαλιστικής δράσης που παρατηρείται το τελευταίο διάστημα στις σχολές έρχεται για την θωράκιση της χρόνιας προσπάθειας κράτους και κεφαλαίου για την μετατροπή της παιδείας από κοινωνικό αγαθό σε εμπόρευμα και πεδίο κερδοφορίας ενώ ο πανεπιστημιακός χώρος μεταλλάσσεται από σημείο ταξικής και κοινωνικής αντίστασης σε χώρο που χρήζει ιδιαίτερης αντιμετώπισης από το κράτος ως a priori χώροι «ανομίας» και «αντικοινωνικής συμπεριφοράς».

Εμείς από την μεριά κάνουμε γνωστό πως οι προσπάθειες αυτές όπως και στο παρελθόν θα πέσουν στο κενό. Μπροστά στην συνολική επίθεση του κρατικοκαπιταλιστικού συστήματος ενάντια στις ζωές μας και συγκεκριμένα στις σπουδές μας, με όπλο μας την οργάνωση και την αλληλεγγύη θα ορθώσουμε μπλόκο στα σχέδιά τους και θα πάρουμε πίσω ό,τι μας ανήκει.

σταση ελεγχόμενων εισόδων και

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟ ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΣΤΕΚΙ
ΞΑΝΘΗΣ
10, 100, ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ,
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ
ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗΣ ΣΗΨΗΣ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΤΑ
ΠΑΡΟΥΜΕ ΟΛΑ ΠΙΣΩ**

Αναρχική Συνέλευση Φοιτητών/τριών
Quieta Move

ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΡΘΙΕΣ ΚΑΙ ΟΡΘΙΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΩΣ ΠΛΗΘΑΙΝΟΥΜΕ!

Καταγγέλλουμε την βίαιη απαγωγή και προληπτική σύλληψη της Δήμητρας Τάσσου, αγωνίστριας συνδικαλίστριας του συλλόγου Αριστοτέλης.

Πιο συγκεκριμένα, το πρωί της 25ης Ιούνη, η Δήμητρα Τάσσου, μητέρα βρέφους 7 μηνών απήχθη στη στάση του λεωφορείου από αστυνομικούς με πολιτικά. Το έγκλημα της; Θα πήγαινε στην 94η ΓΣ της ΔΟΕ να καταγγείλει το ξεπούλημα του αγώνα των εκπαιδευτικών από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία!

Ήδη από την προηγούμενη μέρα, 24 Ιούνη, πλήθος νεοδιόριστων συναδελφισσών και συναδέλφων είχε κατακλύσει την αίθουσα όπου πραγματοποιείται η ΓΣ της ΔΟΕ με πανό και συνθήματα κατά της αξιολόγησης και υπέρ της αναγκαιότητας δραστηκών απεργιακών κινητοποιήσεων.

Εκφράζουμε την αμέριστη αλληλεγγύη μας στη συναδέλφισσα Δήμητρα Τάσσου η οποία υπέστη την κακοποιητική συμπεριφορά των κατασταλτικών δυνάμεων, δεν της επιτράπηκε να θηλάσει το μωρό της παρά μέσα στο ΑΤ Κυψέλης κι επιπλέον της απαγγέλθηκε η κατηγορία της απειθείας!

Στο πρόσωπο της Δήμητρας επιχειρούν να τρομοκρατήσουν καθημία και καθέναν από εμάς, κι αυτό με τη σιωπηρή συναίνεση όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων τα οποία παρά τις υποκριτικές καταγγελίες περί αστυνομικής αυθαιρεσίας, μέσω των συνδικαλιστικών τους παρατάξεων επιχειρούν να επιβάλλουν τη σιωπή και την υποταγή στον κλάδο, τη στιγμή που το

κράτος έχει εξαπολύσει μια σαρωτική επίθεση εναντίον μας, όπως φαίνεται και μέσα από το φασιστικό πειθαρχικό δίκαιο που σκοπεύει το κράτος να προωθήσει για ψήφιση μέσα στον Ιούλιο και το οποίο θα προβλέπει την απόλυση όσων απεργών εκπαιδευτικών αρνούνται δύο φορές να αξιολογηθούν

Αξίζει να σταθούμε και σε μια άλλη πτυχή αυτού του περιστατικού κρατικής τρομοκρατίας: την πτυχή της έμφυλης βίας που ασκούν οι κατασταλτικοί μηχανισμοί σε βάρος όσων γυναικών δεν υποτάσσονται στα κυρίαρχα έμφυλα στερεότυπα. Είναι πλέον γνωστό τοις πάσι ότι την έμφυλη βία την ενορχηστρώνει το ίδιο το κράτος μέσω των αστυνομικών και δικαστικών θεσμών του για να έρθει στη συνέχεια υποκριτικά να την καταδικάσει μόνο όταν αυτή ασκείται στο εσωτερικό της οικογένειας. Αν πιστεύουν πως θα τρομοκρατήσουν τη συναδέλφισσα επειδή είναι γυναίκα είναι βαθιά γελασμένοι.

Εμείς από τη μεριά μας δηλώνουμε μαζί με χιλιάδες άλλες συναδέλφισσες και συναδέλφους ότι δεν μας φοβίζονται, μας εξεγείρουν! Κι όσο πιο επιθετικοί θα γίνονται τόσο θα πληθαίνουμε! Θα μας βρουν μπροστά τους! Θα συνεχίσουμε ακόμα πιο αποφασιστικά τον αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση, ενάντια στη διάλυση και την ιδιωτικοποίηση της δημόσιας παιδείας, ενάντια στην κατηγοριοποίηση σχολείων, εκπαιδευτικών και μαθητών.

10 Ιούλη: Συγκέντρωση αλληλεγγύης στον εκπαιδευτικό Κώστα Τουλγαρίδη και γραμματέα του Συλλόγου Κ. Σωτηρίου, έξω από τη ΔΙΠΕ Ανατολικής Αττικής και το κλείσιμο του δρόμου.

8 Ιουλίου: Συγκέντρωση στον Πειραιά σε αλληλεγγύη με την εκπαιδευτικό Χρύσα Χοτζόγλου, που τέθηκε εκ νέου σε δυνητική αργία. Ο κόσμος στη συνέχεια πορεύτηκε στους δρόμους του Πειραιά.

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΩΝ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΗΨΕΩΝ,
ΤΩΝ ΦΡΟΝΗΜΑΤΙΚΩΝ ΔΙΩΞΕΩΝ ΚΑΙ
ΑΠΟΛΥΣΕΩΝ,
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΥΠΟΤΑΓΗΝ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑΣ**

**Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ ΚΑΙ ΜΕ
ΑΥΤΟ ΤΟ ΟΠΛΟ ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ!**

Ελευθεριακή Πρωτοβουλία Εκπαιδευτικών

Ανακοίνωση - Καταγγελία ενόψει της παύσης εργασίας λόγω του καύσωνα

Ενόψει των ακραίων καιρικών φαινομένων και της επίσημης οδηγίας από το υπουργείο εργασίας για παύση εργασιών την Τρίτη 22/7 από τις 12:00 έως τις 17:00 για τους εργαζόμενους που χρησιμοποιούν δίκυκλο, η εταιρεία Γενική Ταχυδρομική επέλεξε, για ακόμη μία φορά, να εφαρμόσει πρακτικές που παρακάμπουν τη νομοθεσία και τα εργασιακά δικαιώματα.

Συγκεκριμένα, προχώρησε σε ανακοίνωση προς τους διανομείς με δίκυκλο, με την οποία απαιτούσε τη συνέχιση της εργασίας τους και μετά τις 12:00, όχι ως διανομείς αλλά με την ιδιότητα του εσωτερικού εργάτη. Η εταιρεία ζήτησε από τους εργαζόμενους να μετακινηθούν στο κατάστημα που στεγάζεται στο κεντρικό hub και να απασχοληθούν είτε στη διαλογή δεμάτων είτε στην εξαγωγή/αναχώρηση προς άλλες πόλεις — καταπατώντας έτσι ουσιαστικά την απαγόρευση κυκλοφορίας και την αναγκαία παύση λόγω καύσωνα.

Μπροστά σε αυτή την εκβιαστική τακτική, υπήρξε άμεση παρέμβαση συναδέλφων της Επιτροπής Εργαζομένων στη Γενική Ταχυδρομική, οι οποίοι αντέδρασαν στην καταστολή των εργασιακών δικαιωμάτων. Η αντίδραση αυτή οδήγησε στην αναστολή της απόφασης από την πλευρά της εργοδοσίας.

Στεκόμαστε εμπόδιο στις εργοδοτικές αυθαιρεσίες, γιατί πιστεύουμε ότι μόνο μέσα από συλλογικές και οριζόντιες παρεμβάσεις μπορούμε να υπερασπιστούμε τα δικαιώματά μας και να διεκδικήσουμε καλύτερες και αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας.

Επιτροπή εργαζομένων στη Γενική Ταχυδρομική

Φέτος, στις 7-12 Αυγούστου 2025, πραγματοποιήθηκε στη Μεσοχώρα Τρικάλων για 19η χρονιά η Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα στις όχθες του Αχελώου με αυτοοργανωμένο κάμπινγκ στην όχθη του ποταμού, εκδηλώσεις για μικρούς και μεγάλους και πορεία στην στέψη του φράγματος. Ο αγώνας ενάντια στην "πράσινη ανάπτυξη", τα φράγματα και την εκτροπή του ποταμού Αχελώου, ενάντια στη λεηλασία και την καταστροφή της φύσης και της κοινωνίας, ως κομμάτι του ευρύτερου αγώνα για ισότητα, δικαιοσύνη και ελευθερία, συνεχίζεται.

ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΤΕΙ ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΝΑ ΖΗΣΕΙ ΤΟ ΧΩΡΙΟ - ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΝΑ ΤΡΕΧΕΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΤΟ ΝΕΡΟ!

Η επαπειλούμενη άμεσα πια στις μέρες μας οριστική καταστροφή του ποταμού Αχελώου μέσω της λειτουργίας του φράγματος του Υ/Η εργοστασίου και του τεχνητού ταμιευτήρα στην περιοχή της Μεσοχώρας, καθώς και η προβλεπόμενη μερική εκτροπή του, σε επόμενο χρόνο, προς τη Θεσσαλία, θα επιφέρει επιπλέον ανυπολόγιστες καταστροφές τόσο στις ορεινές κοιλάδες, τα φυσικά οικοσυστήματα και τους ανθρώπινους οικισμούς του καταποντίζοντάς τα στη λάσπη, όσο και στο ευάλωτο δέλτα των εκβολών του στο Ιόνιο όπου σχηματίζονται μοναδικοί υδροβιότοποι.

Ειδικότερα για το ιστορικό χωριό της Μεσοχώρας Τρικάλων προβλέπεται η απομάκρυνση των κατοίκων του και η αναγκαστική απαλλοτρίωση του από τη ΔΕΗ καθώς μεγάλο μέρος του, όπως και οι παραποτάμιοι οικισμοί, θα κατακλυσθεί από τα νερά του τεχνητού ταμιευτήρα, ενώ το υπόλοιπο θα απειλείται από την διδύρωση.

Σήμερα, αυτή η καταστροφική για την περιοχή προοπτική, είναι ορατή περισσότερο από κάθε άλλη φορά από τότε που ξεκίνησαν να κατασκευάζονται τα γιγαντιαία φράγματα στα μέσα της δεκαετίας του 1980.

Η απόφαση τελικά του ΣτΕ στις 31/1/24 ήταν απορριπτική της προσφυγής των κατοίκων,

εγκρίνοντας την ΑΕΠΟ της κυβέρνησης και προσφέροντας νομικά το πράσινο φως για τη λειτουργία του φράγματος της Μεσοχώρας, που σημαίνει τον αφανισμό του μοναδικού ποτάμιου οικοσυστήματος του Αχελώου στην Πίνδο σε μήκος πάνω από 20 χλμ. και τη μετατροπή του σε τεχνητή λίμνη, την καταστροφή πολλών χιλιάδων στρεμμάτων παρόχθιων κι ορεινών δασών, τον κατακλυσμό κι αφανισμό της Μεσοχώρας κι άλλων παρόχθιων οικισμών.

[...] Αναφερόμενοι ειδικότερα στο ζήτημα της μερικής εκτροπής του Αχελώου προς τη Θεσσαλία, έργο παράνομο σύμφωνα με τις ευρωπαϊκές προδιαγραφές όπου απαγορεύεται η μεταφορά νερού από μια υδρολογική λεκάνη σε μια άλλη και μπλοκαρισμένο από σειρά αποφάσεων του ΣτΕ, συνεχίζει να αποτελεί κεντρική στόχευση του ελληνικού κράτους, με τη συνεχή χρηματοδότηση για τη συντήρηση των έργων που ήδη έχουν κατασκευαστεί (τη σήραγγα της εκτροπής, μέρος του φράγματος στη Συκιά κλπ) ώστε να προχωρήσει τμηματικά.

Εδώ θα πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι η μη λειτουργία του φράγματος της Μεσοχώρας μέχρι και σήμερα, άρα και η προστασία του άνω ρου του Αχελώου και της ορεινής κοιλάδας του στην Πίνδο, οφείλεται κατά πρώτο λόγο στην μακροχρόνια αντίσταση των ίδιων των Μεσοχωριτών, που δεν παραδίδουν τα σπίτια τους και δεν εγκαταλείπουν το χωριό τους στους σχεδιασμούς του κράτους. Η αντίσταση αυτή της Μεσοχώρας που βρίσκεται σε ομηρία εδώ και 35 χρόνια απειλούμενη με αφανισμό, έγινε επίκεντρο ενός ευρύτερου αγώνα αλληλέγγυων, και το χωριό σημείο συνάντησης πολλών αγωνιζόμενων ανθρώπων ενάντια στη λεηλασία και την καταστροφή της φύσης.

Και να σημειώσουμε ότι πεποιθήσή μας είναι ότι, μετά και την πρόσφατη νομική απόφαση του

ΣτΕ, είναι απολύτως απαραίτητη μια επανεκκίνηση του αγώνα με τη πλατύτερη δυνατή συσπείρωση όλων των αγωνιζόμενων Μεσοχωριτών και των αλληλέγγυων απ' όλη τη χώρα, σ' ένα μέτωπο, ώστε με τις κινητοποιήσεις τους να αποκρούσουν την πολιτική απόφαση αφανισμού του ποταμού και του χωριού. Μακριά από κάθε ιδέα συνεργασίας με αυτοδιοικητικούς θεσμούς και παράγοντες που συνυπογράφουν και υποστηρίζουν την καταδίκη του Αχελώου και της Μεσοχώρας.

Στηρίζουμε τις τοπικές πρωτοβουλίες αντίστασης οι οποίες είναι ουσιαστικές για τη δυναμική και την εξέλιξη του αγώνα, και απευθυνόμαστε ευρύτερα σε όλο τον κόσμο του κοινωνικών-ταξικών αγώνων πιστεύοντας ότι ο αγώνας ενά ντια στο mega-project των φραγμάτων και την εκτροπής του Αχελώου δεν αφορά ένα τοπικό κοινωνικό/περιβαλλοντικό ζήτημα, αλλά ένα κεντρικό πολιτικό ζήτημα, την υπεράσπιση της φύσης και της κοινωνίας από το κράτος και το κεφάλαιο.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΤΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ - ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΩΝΑ
(απόσπασμα από το πολιτικό κάλεσμα) -
Αύγουστος 2025

Η Συνάντηση Αντιστάσεων και Εξεγέρσεων, «Μερικά Μέρη του Όλου», ξεκίνησε σε ζαπατιστική περιοχή στην περιοχή Caracol Morelia στην Chiapas του Μεξικού. Ζαπατίστας σύντροφοι έφτασαν παρελαύνοντας με παλαιστινιακές σημαίες. Διεθνής αλληλεγγύη στον παλαιστινιακό λαό!

13 Αυγούστου: Παρόντες ήμασταν, μαζί με εκατοντάδες αλληλέγγυους/ες, στο κάλεσμα που πραγματοποιήθηκε στο λιμάνι του Βόλου για την παρουσία του πλοίου "Crown Iris" που μετέφερε ισραηλινούς στρατιώτες για τις καλοκαιρινές τους διακοπές. Το χειμώνα σκοτώνουμε, το καλοκαίρι παραθερίζουμε. Αυτή είναι η πολιτική της Ελλάδας που την ίδια ώρα ενώ καίγεται, το κράτος στέλνει την αστυνομία σε ανθρώπους που διαδηλώνουν ειρηνικά κατά της γενοκτονίας των Παλαιστινίων.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ Πρωτοβουλία Αναρχικών Λάρισας

Παλαιστίνη σημαίνει Αντίσταση

***Ανακοίνωση που διαβάστηκε στην αρχή της εκδήλωσης “Trafficking – Υποθέσεις «Αμαρυλλίς», Κολωνού, Ηλιούπολης/ Greek Police Mafia/ Αγωγές SLAPP/ Συγκάλυψη/ Κρατική καταστολή”, στο Ελευθεριακό Φεστιβάλ στη Λαμνηδόνα, στις 6 Ιούλη 2025**

Προτού ανοίξουμε την εκδήλωση θέλουμε να διαβάσουμε μια ανακοίνωση, γιατί ενώ βρισκόμαστε εδώ, η καρδιά μας χτυπά στην Παλαιστίνη. Χτυπά στους ίδιους παλμούς με εκείνους των παιδιών με το αφοπλιστικό βλέμμα, όταν σχηματίζουν με τα δάχτυλα τους το σήμα της νίκης, γιατί αντίσταση είναι η ίδια τους η ύπαρξη. Χτυπά για τις αδερφές μας, τις γυναίκες και τα κορίτσια της Γάζας, εκείνες που δολοφονήθηκαν και εκείνες που επέζησαν, για τις αγνοούμενες, για τις κρατούμενες, για τις γυναίκες που στάθηκαν με πέτρες στα χέρια απέναντι στους ισραηλινούς στρατιώτες, που στην αγκαλιά τους νανουρίζουν λευκά σεντόνια και παρηγορούν σκελετωμένα παιδιά, που πεινάνε και αγωνιούν για λίγο νερό, που γεννούν μέσα στα χαλάσματα νοσοκομείων, που αρρωσταίνουν και πονούν χωρίς φάρμακα, χωρίς παυσίπονα, σε καταυλισμούς εκτοπισμένων.

Δεν γίνεται να μιλάμε για πατριαρχία και έμφυλη βία, χωρίς να αναγνωρίζουμε ότι η γενοκτονία, η εθνοκάθαρση, ο πόλεμος, η κατοχή, η πολιορκία, το απαρχαίνε, η ίδια η αποικιοκρατία αποτελούν, μεταξύ άλλων, και την πιο ακραία έκφρασή τους. Και ότι μέσα σε αυτές τις συνθήκες, η προσπάθεια ταπείνωσης, εξευτελισμού, καθυπόταξης και εξόντωσης των γυναικών μετατρέπεται σε ένα ακόμα εργαλείο για τον αφανισμό ενός λαού που αντιστέκεται, ενώ του άρπαξαν το σπίτι, τη γη, τα όνειρα και το μέλλον. Για την ακρίβεια, αν θέλουμε να λεγόμαστε άνθρωποι, δεν γίνεται να μιλάμε για τίποτα, μα τίποτα άλλο, αν κλείνουμε τα μάτια απέναντι σε όσα διαδραματίζονται στην Παλαιστίνη.

Η βία των αριθμών είναι αμείλικτη. Μετά τις 7 Οκτώβρη 2023 (όταν το σύνολο σχεδόν των παλαιστινιακών οργανώσεων αποφάσισαν να καταφέρουν ένα πλήγμα μέσα στα κατεχόμενα εδάφη, δηλαδή τη γη που έχουν καταλάβει έποικοι), το κράτος του Ισραήλ έχει δολοφονήσει περισσότερους από 57.000 Παλαιστίνιους (Ιούνιος 2025), σε μια επιχείρηση που συνιστά κορύφωση της μακροχρόνιας πολιτικής εξόντωσης που διαπερνά το σιωνιστικό μόρφωμα από την ίδρυσή του και σήμερα δοκιμάζει να επιβάλει την «τελική λύση». Περισσότεροι από τους μισούς νεκρούς είναι γυναίκες και παιδιά. Ο πληθυσμός των εκτοπισμένων υπολογίζεται σε 2 εκατομμύρια, δηλαδή πάνω από το 90% των κατοίκων της Γάζας, μεγάλο μέρος των οποίων ούτως ή άλλως είναι πρόσφυγες (Reuters, 3 Ιουλίου 2025). Σύμφωνα με έκθεση του ΟΗΕ, τον Ιανουάριο του 2025, το 1 εκατομμύριο των εκτοπισμένων ήταν γυναίκες και κορίτσια, οι τραυματίες ήταν

110.000, 306.000 σπίτια είχαν καταστραφεί ολοκληρωτικά και 19.000 παιδιά είχαν μείνει ορφανά, ενώ ο αριθμός των αγνοούμενων στα χαλάσματα είναι ανυπολόγιστος. Σε άλλη έκθεση του ΟΗΕ, τον Μάρτιο του '25, αναφέρεται ότι 50.000 περίπου γυναίκες στη Γάζα είναι έγκυες και 130 γεννούν κάθε μέρα, χωρίς πρόσβαση σε καθαρό νερό, φάρμακα και την απαραίτητη υγιεινή και φροντίδα, αφού επιπλέον η καταστροφή των υποδομών υγείας, όπως και η δολοφονία του ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού, αποτελούν στοχευμένη προσπάθεια του ισραηλινού στρατού στην επιχείρηση εξόντωσης.

Καθημερινότητα αποτελούν τα σεξουαλικά βασανιστήρια και η σεξουαλική βία. Οι μαρτυρίες που συγκεντρώνονται στην έκθεση της Ανεξάρτητης Διεθνούς Επιτροπής Διερεύνησης του ΟΗΕ (Μάιος 2025) καταγράφουν πρακτικές του ισραηλινού στρατού, όπως «τον εξαναγκασμό σε δημόσια γύμνια αντρών και γυναικών, τη σεξουαλική κακοποίηση, την απειλή θανάτου σε άντρες αν δεν δεχτούν να γδύσουν γυναίκες συγγενείς τους μπροστά σε στρατιώτες και τανκς, στοχευμένες επιθέσεις κατά γεννητικών οργάνων, απειλές βιασμού ή και βιασμού». Τεκμηριώνονται «περιστατικά σεξουαλικής και έμφυλης βίας σε περισσότερες από 10 φυλακές του Ισραήλ, ιδίως του Νεγκέβ και του Σντε Τείμάν, καθώς και στις γυναικείες φυλακές Νταμόν και Χασαρόν. Γυναίκες κρατούμενες αντιμετώπισαν σεξουαλικές επιθέσεις [...]». Άντρες κρατούμενοι καταγγέλλουν ότι δέχτηκαν μπουινιές, κλοτσιές, χτυπήματα με μεταλλικά αντικείμενα ή και σύνθλιψη των γεννητικών τους οργάνων. Άλλοι άντρες υπέστησαν βιασμούς. Στη φυλακή Οφερ ο γιατρός Αντνάν Αλ-Μπουρς πέθανε μετά τη βάνουση σεξουαλική κακοποίηση που υπέστη» (Εφσον 8/5/2025).

Την ίδια στιγμή μια εκστρατεία pink washing (ή αλλιώς ροζ ξέπλυμα) από το κράτος του Ισραήλ και τους δυτικούς συμμάχους του επιχειρεί να νομιμοποιήσει την αποικιοκρατικό εποικισμό και τη γενοκτονία, διαφημίζοντας πως είναι η μόνη χώρα στη Μέση Ανατολή που προωθεί την ισότητα των φύλων και την αναγνώριση των δικαιωμάτων των ΛΟΑΤΚΙ ατόμων – προφανώς βαφτίζοντας ισότητα τη συμμετοχή στις δολοφονικές μονάδες του IDF). Ο φεμινισμός μετατρέπεται σε όπλο για την απανθρωποποίηση του υπό εξόντωση πληθυσμού, για να εξουδετερώσει την αλληλεγγύη, να αποσπάσει τη σιωπή και τη συναίνεση, να δικαιολογήσει τη σφαγή.

Απέναντι σε αυτή την εκστρατεία υψώνε-

ται πλήθος από φωνές, όπως το «Φεμινιστικό Μανιφέστο» του 2023 (A Feminist Manifesto – Anticolonialism is a Feminist Issue), που αναφέρει: «Αντιλαμβανόμαστε τον φεμινισμό ως απελευθερωτική θεωρία και πρακτική που μάχεται ενάντια στην αδικία και την καταπίεση, που αποζητά πρωτίστως τη δικαιοσύνη και την άρση των ανισοτήτων. Η παλαιστινιακή αντίσταση σε όλες τις μορφές της αποτελεί δίκαιη-νόμιμη πρακτική για την καταπολέμηση ενός αδίστακτου αποικιοκρατικού συστήματος, που σταθερά κακοποιεί και αρνείται τη ζωή σε εκατομμύρια ανθρώπους εδώ και δεκαετίες. Την επικροτούμε και τη θεωρούμε αναπόσπαστο κομμάτι του αγώνα μας για έναν δίκαιο κόσμο. [...] Οι αποικιοκρατικές και φιλελεύθερες αφηγήσεις επιχειρούν να κατασκευάσουν ένα ενιαίο μοντέλο φεμινισμού: τον φεμινισμό των λευκών σωμάτων στις μπροτόλες (Ευρώπη και Βόρεια Αμερική). Πρόκειται για μια μορφή φεμινισμού που περιορίζεται στο λεγόμενο πλαίσιο των ‘ανθρωπίνων δικαιωμάτων’ που δημιουργήθηκε από τις αποικιοκρατικές δυνάμεις και χρησιμοποιείται για τη διατήρηση των συμφερόντων τους. Ο φιλελεύθερος φεμινισμός ενοχλείται με κάθε απόκλιση από αυτό το μοντέλο και προσπαθεί να το ακυρώσει και να το εξαλείψει. Κατά συνέπεια, ο δικός μας φεμινισμός αντιμετωπίζεται με απαξίωση και σκεπτικισμό επειδή υποστηρίζει απελευθερωτικές πρακτικές που αμφισβητούν και απειλούν ταυτόχρονα τα υπάρχοντα αποικιοκρατικά και πατριαρχικά συστήματα – και η ένοπλη αντίσταση του παλαιστινιακού λαού είναι μια από αυτές τις πρακτικές».

Για εμάς, ως αναρχικές, ως γυναίκες και αγωνίστριες, οι ίδιοι λόγοι που μας τοποθετούν ακλόνητα στο πλευρό των αγωνιζόμενων στην Παλαιστίνη, μας ενώνουν με τις αδερφές μας στο Ιράν, με τις πολιτικές κρατούμενες στις φυλακές Εβίν που είχαν ταυτόχρονα να αντιμετωπίσουν τους ισραηλινούς βομβαρδισμούς, αλλά και τη βία, τις εικονικές εκτελέσεις, τις διώξεις από το ιρανικό καθεστώς... Με τις αδερφές μας που πλήρωσαν με το αίμα τους την εξέγερση με σύνθημα «Γυναίκα, Ζωή, Ελευθερία», μετά τη δολοφονία της Mahsa Amini στα χέρια της αστυνομίας. Με τις γυναίκες που υφίστανται τις συνέπειες του πολέμου στο Σουδάν, τις μετανάστριες που εξεγείρονται απέναντι στα πογκρόμ του ICE στην Αμερική, τις ιθαγενείς Ζαπατίστριες στο Μεξικό, τις γυναίκες που παλεύουν ενάντια στις εξαφανίσεις, τις γυναικοκτονίες, τους βιασμούς και για την αυτοδιάθεση του σώματός τους σε Ανατολή

και Δύση. Με τις έγκλειστες στις φυλακές και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων του ελληνικού κράτους, και με τις συντρόφισσες Μαριάννα Μ. και Δήμητρα (προφυλακισμένες μαζί με τον Νίκο Ρωμανό, τον Δημήτρη και τον Α.Κ. μετά την έκρηξη στους Αμπελόκηπους και τον θάνατο του συντρόφου Κυριάκου Ξυμπτήρη). Μας ενώνουν με όλες τις γυναίκες, όλους τους ανθρώπου που αντιμάχονται την κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα, που αγωνίζονται για έναν κόσμο ελεύθερο και δίκαιο για όλες και όλους.

Θα κλείσουμε με τα λόγια της Fatima Hassouna, της 25χρονης κοπέλας που με τον φωτογραφικό της φακό κατέγραφε καθημερινές σκηνές από τη Γάζα και οι μαρτυρίες της αποτέλεσαν το υλικό για το ντοκιμαντέρ της εξόριστης Ιρανής σκηνοθέτιδας Σεπιντέ Φαρσί. Η Φατμά δολοφονήθηκε μαζί με την οικογένειά της στο σπίτι τους στη Γάζα, στις 16 Απριλίου 2025, σε αεροπορική επιδρομή του Ισραήλ.

Εδώ και 300 μέρες, με συνοδεύει η Άνια, η φωτογραφική μου μηχανή και μοναδική μου φίλη, που ξέρει να αιχμαλωτίζει τα πράγματα στον φακό της, να βγάζει τις φωτογραφίες που θέλω. Εδώ και 300 μέρες, εγώ και τα αδέρφια μου δολοφονούμαστε σ' αυτή τη σφαγή. Το αίμα κυλά στη γη κι εγώ τρέμω τη στιγμή που το αίμα απ' τα αδέρφια μου θα φτάσει ως εμένα, οι κηλίδες του θα βάψουν τα ρούχα μου. Εδώ και 300 μέρες βλέπουμε μόνο μαύρο και κόκκινο, ανασαίνουμε την οσμή του θανάτου, τρώμε πικρούς καρπούς και αγγίζουμε μόνο πτώματα.

Πρώτη φορά ζω μια τέτοια μαζική απώλεια. Έχω χάσει 11 μέλη της οικογένειάς μου, τους πιο αγαπημένους μου. Κι όμως, τίποτα δεν με σταματά. Περιπλανιέμαι στους δρόμους κάθε μέρα, χωρίς κάποιο σχέδιο. Απλώς θέλω ο κόσμος να δει όσα βλέπω [...]

Εμείς, εμείς που πεθαίνουμε καθημερινά, έναν θάνατο που παίρνει όλες τις μορφές και τις αποχρώσεις. Χίλιες φορές πεθαίνω όταν

βλέπω ένα παιδί να υποφέρει. Σπάζω σε χίλια κομμάτια, απομένουν μόνο οι στάχτες μου. Με πονάει αυτό που έχουμε γίνει. Αυτή η ανοησία με πονάει και το τέρας που καθημερινά μας κατατρώνει: πονάει.

Κάθε μέρα, την ώρα που φεύγω, η μητέρα μου με αποχαιρετά, αλλά δεν γυρίζω να κοιτάξω. Δεν θέλω να αντικρίσω εκείνο το βλέμμα. Δεν θέλω τόσο θλίψη για τη μάνα μου, αλλά τι απέμεινε απ' αυτήν την πόλη; Μόνο ο θάνατος.

Μιλώντας για τον θάνατο, τον αναπόφευκτο θάνατο:

Αν πρέπει να πεθάνω, θέλω έναν θάνατο που θα αντηχήσει παντού. Δεν θέλω να γίνω μια ακόμα είδηση, ένας ακόμα αριθμός μέσα στους τόσους. Θέλω έναν θάνατο που θα τον μάθει ο κόσμος όλος, που το αποτύπωμά του θα μείνει άσβεστα χαραγμένο, σε παντοτινές φωτογραφίες, που δεν θα καταφέρουν να θάψουν ποτέ και πουθενά.

Ομάδα ενάντια στην Πατριαρχία – ΑΠΟ,
6 Ιουλίου 2025

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

"Σε αυτή τη γη υπάρχει κάτι που αξίζει να το ζήσεις.

**Σε αυτή τη γη, την κόρη της γης
τη μάνα όλων των ξεκινήματων
τη μάνα όλων των τελειωμών.
Τη λέγαν Παλαιστίνη
Παλαιστίνη τη λένε ακόμα"**

Mahmoud Darwish

Η γενοκτονία κατά του παλαιστινιακού λαού από το κράτος του Ισραήλ, τους σιωνιστές άρπαγες της παλαιστινιακής γης συνεχίζεται με αμείωτη ένταση. Οι δεκάδες χιλιάδες νεκροί, οι αμέτρητοι τραυματίες και αγνοούμενοι, οι βασανισμένοι, οι εκτοπισμένοι, οι πεινασμένοι και εξοπνωμένοι από την έλλειψη κάθε στοιχειώδους αγαθού για την ανθρώπινη επιβίωση στη Γάζα μαρτυρούν τη συνεχιζόμενη βαρβαρότητα εκ μέρους του ισραηλινού κράτους.

Οι εξαγγελόμενες προετοιμασίες από πλευρά του, στο πλαίσιο του σχεδίου «Τελική Λύση» αποδεικνύουν πως τα όσα συμβαίνουν εδώ και σχεδόν δύο χρόνια αποτελούν την κορύφωση ενός προδιαγεγραμμένου εγκλήματος 77 ετών. Μετά τη διαμόρφωση ενός σύγχρονου Απαρτχάιντ, την στρατιωτική κατοχή, τον απόλυτο έλεγχο και περιορισμό των παλαιστινίων ακολουθεί η γενοκτονία, η εθνοκάθαρση, η ολοκλήρωση της εκρίζωσης από την παλαιστινιακή γη για την καθολική αρπαγή της. Έτσι, εκτός από την αιματοβαμμένη Λωρίδα της Γάζας, οξύνεται η επιθετικότητα του σφαγέα-Ισραήλ και στη Δυτική όχθη με τη στρατιωτική πολιορκία οικισμών και επιχειρήσεις εποικισμών, με επιθέσεις σε προσφυγικούς καταυλισμούς και με την καταστροφή σπιτιών και υποδομών, με επιπλέον κόστος, για άλλη μια φορά, σε ανθρώπινες ζωές.

Ταυτόχρονα το Ισραήλ διεξάγει στρατιωτικές επιχειρήσεις σε Λίβανο και Υεμένη, αποκλείει κάθε προσπάθεια ανθρωπιστικής βοήθειας προς την Παλαιστίνη χτυπώντας και τα σημεία διανομής- δολοφονώντας δηλαδή όσους προστρέχουν για λίγο νερό και φαγητό- και πραγματοποιεί χτυπήματα σε αποστολές με πιο πρόσφατη την επίθεση στον Διεθνή Στόλο Σουμούντ, στα χωρικά ύδατα της Τυνησίας. Ενώ, στο πλαίσιο της εξέλιξης του σχεδίου για τη στρατιωτική κατοχή της Γάζας διατάσσει τον εκτοπισμό των κατοίκων από την Πόλη της Γάζας και τον βορρά προς τη νότια πλευρά, όπου ήδη είχε εξαναγκαστεί να μετακινηθεί τεράστιο κομμάτι του πληθυσμού και επικρατούν συνθήκες λιμού και εξόντωσης.

Το ελληνικό κράτος- προσδεμένο πλήρως στο δυτικό άρμα κυριαρχίας – εξακολουθεί να διατυμπανίζει περίτρανα την απόλυτη στήριξη του ισραηλινού κράτους και συνεπώς της γενοκτονίας των Παλαιστινίων, ενώ παράλληλα βαθιάει τις οικονομικές και πολιτικές συμφωνίες μαζί του. Παράλληλα στα δυτικά κράτη η αλληλεγγύη στον παλαιστινιακό λαό ποινικοποιείται με την καταστολή όσων επιμένουν πως σε αυτή τη γη, σε αυτόν τον κόσμο, το δίκιο είναι στα χέρια ενός λαού που αντιστέκεται, ενός λαού που μάχεται απέναντι στην κατάκτησή του, για την επιβίωση, για την αξιοπρέπεια, για την ελευθερία του, για το δικαίωμά του να ζει και να υπάρχει.

Παλαιστίνη σημαίνει αντίσταση Να σταματήσει η γενοκτονία

**Να σπάσει τώρα ο αποκλεισμός της Λωρίδας της Γάζας που
καταδικάζει τον παλαιστινιακό λαό σε λιμοκτονία**

Λευτεριά στην Παλαιστίνη

Το ελληνικό κράτος είναι συνένοχο στην γενοκτονία των Παλαιστινίων

**Να σαμποτάρουμε την εγκληματική συμμαχία του
με το κράτος της Ισραήλ**

Οργάνωση – Διεθνισμός – Κοινωνική Επανάσταση

